

श्रीगणेशायनमः देवस्त्रैरुपयमेदात्सृजतिवितनुतेसंहरत्येवलोकानस्त्रैर्व्यापिनीभिस्तनुभिरपिजगद्भासमष्टाभिरेव वद्योना
 स्येतिपश्यन्निवचरणगतः पातुपुष्पांजलिर्वः शंभोर्नृत्यावतारेवलयफणिफणाफूत्कृतैर्विप्रकीर्णः १ अपिच अरुणनयनंसंभू
 भंगंदरस्फुरिताधरंस्तनुशशिनः क्लिष्टांकांतिकरोतुनवाननं कृतमनुनयैः कोपोऽयंते मनस्विनिवर्धतामितिगदितयाश्लिष्टोदे
 व्याशिवायशिवोऽस्तवः २ अपिच आनंदस्थिताः समाधिषुस्वरवेगैर्याविलासोल्लासाः संभ्रान्ताः क्षणमदुताः क्षणमथस्मेरा-
 निजेवैकृते क्रूराः कृष्टशरासनेमनसिजेदग्धेष्टणाकूणितास्तत्कांतरादिनेऽश्रुपूरतरलाः शंभोर्दृशः पातुवः ३ नाद्यंतेसूत्रधारः अ-
 लमतिविस्तरेण आदिष्टोऽस्मिअष्टामात्यबुद्धिवागुरालंघ्यसिंहरंहसाभ्रभंगलीलासमुत्थताशेषकंटकेनसमरसागरांतर्ध्वमद्भुजदंड-
 मंदराकृष्टलक्ष्मीस्वयंवरप्रणायिनाश्रीमहीपालदेवेनययस्थेमांपुराविदः प्रशस्तिगाथासुदाहरंति यः संश्रित्यप्रकृतिगहनामार्घचाण-
 क्यनीतिंजिस्वानंदान्कुसुमनगरंचंद्रगुप्तोजिगाय कर्णान्तत्वंध्रुवमुपगतानद्यतानेवहतुंदौर्दर्पाघः सपुनरभवच्छ्रीमहीपालदेवः
 ४ अञ्जकिंउणतेपास्थणासंमादिष्टं, सूत्रधारः इदमादिष्टं यथाकिलविजयप्रकोष्ठप्रणतुः कवेरार्यक्षेमीश्वरस्यकृतिरभि-
 नवंचंडकोशिकंनामनाटकंनाटयितव्यम् सकिलकविनाट्यवेदविशारदान् विद्याकलाविदोलोकज्ञान् सभासदः प्रत्येकमुक्तवान्
 दृष्टंकिमपिलोकेस्मिन्निर्दोषंननिर्गुणं आहृणुध्वमतोदोषान् विहृणुध्वंगुणान्बुधाः ५ तत्पारिपार्श्वककिमितिनामयसिकुशी-
 लवैः सहसंगीतं पारिपार्श्वकः- साशंकंअधोमुखंस्थित्वा रूपादुअज्जोतदागहोवराएजस्मादिअवरस्स अज्जेणदारिबणा-
 १ आर्यकिंपुनस्तेनसज्ञासमादिष्टं २ शृणोत्यार्यस्तदाग्रहीपरागेयस्यद्विजवरस्यआर्येणदक्षिणा

चं. कौ.

२

ना०

पडिण्णादासोदाणिंतण्णामित्तंपडिकुविदोत्तिसअलोज्जेवकुशीलवज्जणोपज्जाउलो, सूत्र० अथमभिनीय चित्तं नादयित्वा सहर्षं
मारिषअलमत्रपर्याकुलतया अथमहमिदानींददामिपालयन्सत्यं ब्राह्मणायप्रतिश्रुतं हरिश्चंद्रइवाद्यैवपुत्रदारात्मविक्रयात् ६ ने-
पथ्ये- एदु२ पिअवअस्सो, सू० नेपथ्याभिमुखमवलोक्य अयेकथमसोदेवोहरिश्चंद्रः महोत्पातसूचितानामापदांकुशलपरिणामा
यप्रारब्धविविधविधिविरूरेणपुरोधसानिभृतोपदिष्टनियमोजागरावसानदुर्मनाः प्रियवयस्यबोधायनोपदिश्यमानवर्त्माश्रुदांतमभिप्र
स्थितएव यएषः निद्राविधेयारुणमंथराक्षः प्रजागरक्षाममुखंबुजश्रीः सद्योवियोगव्यथितोदिनांतेष्वष्टः स्वयूथादुषसीवनागः ७
तदेहितत्रैवगच्छावइतिनिष्क्रांतो प्रस्तावना ततःप्रविशतिजागरस्वेदनाटयन् राजाविदूषकश्च विदूषकः - भोवअस्सपजाअरमं-
थरेहिंलोअणोहिंदरुग्णिण्णमुहोविअकुम्भोउम्मेसणिमेसाइंकरेणोविमग्गंअणवेरबवं तोअंधमूसओविअइदोतदोपरिभममसि,
राजा- वयस्यनिद्राहिनामप्राणिनांप्रथममिदंशरीरधारणानिमित्तं कुतः चित्तंप्रसादयतिलाघवमादधातिप्रत्यंगमुज्ज्वलयतिप्रतिभा
विशेषं दोषानुदस्यतिकरोति-वयातुसाम्यमानंदमर्पयतियोगविशेषगम्यं - तन्ममापीदानींपश्य निद्रालसंभंगमुपैतिगात्रंस्वेदाति
भारस्तिमित्तमनश्च सुहुर्महुर्वक्रमुपैतिजृम्भांबालातपालोकसहानदृष्टिः ९ विचिंत्यसविस्मयं कः पुनरद्यनिशाप्रजागरमादिशतो-
भगवतः कुलपतेरभिप्रायः संवृत्तः अथवानविचारमर्हतिगुरुशासनानि विद् ० भोवअस्सअहंउणाचित्तंअंतोवासकसज्जाएदेवीए

प्रतिज्ञातासइदानींतन्निमित्तंपरिकुपितइतिसकलएवकुशीलवजनः पर्याकुलः १ एतेतुमियवयस्यः, २ भोवयस्यप्रजागरमंथरैर्लोचनैः दरोद्गीर्णमुखइ-
वकूर्मउन्मेषनिमेषान्कुर्वन्नपिमार्गमनवेक्षन्नंधमूषकइवेतस्ततः परिभमसि, ३ भोवयस्यअहंपुनश्चितयन्वासकसज्जायादेव्याः

खंडणाणत्थादोअण्णंणकिंपिपेक्खामि, राजा- वयस्यालंपरिहासेन विदू० भोतवउणएसोपरिहासोममउणअणाहवडुअस्स-
अणत्थोजेव्व, राजा- सोत्कंठं आशंकांनटयित्वा क्यस्यकथंपुनरवगच्छसि किंप्रतिपत्त्यतेदेवीति विदू० पैरिक्खुविदेति तक्केमि, रा-
जा- वयस्यएवमेतत्कः संदेहः नाल्पमिदंकोपकारणंदेव्याः तथाहि किंरुद्धः सचिवैरेथप्रणयिनांगोष्ठीरसेनाहतः किंवाकामपिवल्ल-
मामभिसूतोधूर्तोद्यनायात्यसो इत्यंकोपकषायलोचनगलद्वाष्पांतुधोतानननिःश्वस्यप्रिययाशठेमयितयाकिंकिंन्नसंभावितं १०
अपिच लीलासंभृतमंडनोत्सुकतयानीतः प्रदोषस्तयामन्मार्गापितनेत्रयाचगमितोयामस्तथेवापरः नायातः शठइत्यदश्चुविकलं-
व्याधूयभूषाविधिंशय्योपांतविवर्तनेरेथनिशाशेषः कथंयापितः ११ चिंतानाटयित्वा अहह नूनमसोनतश्चूः अभिपततिजुनेमदा
गमाशाविहितवृथोद्गमसंभ्रमातदानीं कृतनिभृतपरस्परस्मितासुस्थगितसुरवीषुसखीषुनम्रमासीत् १२ विदू०- सहासं भोवैअस्स
किंभुगंअदिकुंतमणुसोअंतोअत्ताणंआआसेसिताएहितहिंज्जेव्वगदुअंदेवीपसादेह, राजा सञ्छायं सन्धगाहभवान् तदेहितत्रैवग-
च्छावडतिपरिक्रामतः राजा सखेदंनिःश्वस्य इदानींभ्रष्टावसरस्यरवेदकारणंगमनं तथाहि विच्छिन्नामनुबध्नीममकथांमन्मा-
र्गदत्तेक्षणामन्वानासुसुरवीचलत्यपितृणेमामागतंसामया नाश्लिष्टायदलक्षितेननिभृतंपश्चादुपेत्यादराद्यत्तस्यानवनीलनीरुजानिभेरु-
द्धेकराभ्यांहशो १३ विदू० परिक्रम्यनेपथ्याभिमुखमवलोक्य सञ्छायं भोवैअस्सपेरखव२ एसाखुदेवीउवणीदपसाहणोवअरणा-
एचारुमदीएसहकिंपिमंतअंतीउवविट्ठाचिट्ठदि, राजा दृष्ट्वासहर्षं अयेकथं तन्वंग्याशरगौरयोः परिहृतापत्रावलीगडयोः कर्णोता
खंडनानर्थादन्यन्त्रकिमापिप्रेक्षामि, १ भोतवपुनरेषपरिहासोममपुनरनाथबहुकस्यानर्थएव, २ परिक्खुपितेति तर्कयामि, ३ भोवयस्य किंत्वमति क्रांतमनुशो-
चन्तीत्यानमायासयसितदेहितत्रैवगत्वादेवीप्रसादयावः, ४ भोवयस्यप्रेक्ष२ एसाखलुदेवीउपनीतप्रसाधनोपकरणस्यचारुमत्यासहकिंपिमंत्रयंतीउपविष्टा
तिष्ठति

चं. को.
३

नं

यतथोर्नवाभृगदृशादनदृशोरंजनं व्यालोलाकवरीनिसर्गकुटिलाविंवाधरोधूसरश्चित्रंसेवतथापिकांतिरनघाद्रेष्टीवयामंडनं १४
नतः प्रविशति यथा निर्दिष्टा चिंतां नट्यंती शैव्या चारुमती च चारुम० भाट्टिणि एदं पसाहणो व अत्तणं, शैव्या सरवेदं हंजे चारु-
रुम० दि ए अवणो हि एदं णि फलपसाहणो व अरणा सन हि अआ एक नि अंदा णि म ए अप्या परि भा विद्वो, विदू० अहो से गरु ओ अहि णि
वेसो, राजा-साधु दे विसाधु परि भवस्थान मेष ते प्रसाधनाभि निवेशो निसर्ग मिधुराणा मंगानां तथा हि तां बूलरागो धरलो लुपो य द्दं ज-
नं लोचनं तुंबनोत्सुकं हारश्च कंठं ग्रहलाल सोयत्स्वार्थः सतेषां न तु मूषणं ते १५ विदू० भो व अस्स उपस्स प्यस्स, राजा वयस्य इ-
तो तर्हि तौ शृणु वस्तावदस्या विभं भज ल्पितानि इति तथा स्थितौ शैव्या निःश्वस्य सारुं हंजे चारुमदितथा समासा सि अ अज्ज उ नो
मां प्यलं भगो अरं करे दिति स वधा ण मो णं मो अवी स सणी आ णं अत्त णो भा अये आ णं, राजा अधि मनस्वि नि जल धर पटलां तरिते-
यदि भानो रवंडुं गतानालिनी तस्या ना विप्रलंभो नो पालंभो व्ययं भानोः १६ चारुमती भाट्टि नि अलं संता विदे ण बहु वल्ल हारवुरा आ
णो, विदू० आः दासी एधी एणं बहु कज्ज नि भणो हि किं अलि ओ वालं भगो अरं पि अव अस्सं करो सि, राजा वयस्य अल मत्र क्रोधे न मा
न ग्रथो विधि ज्ञाभिः सखी भिरुप ब्रंहिते धन्याः प्रया निकां तानां मिथ्यो पालंभ पात्रतां १७ शैव्या रोदिति चारुमती भाट्टि नि स-

१ भाट्टिणि इदं प्रसाधनोपकरणं, २ हंजे चारुमति अपनयेदं निष्फल प्रसाधनोपकरणं सक्तदृश्यया कियदिदानीं मया आत्मा परि भावितव्यः, ३ अहो अस्या गुस्स
मि निवेशः, ४ भो वयस्य उपसर्प विरः, ५ हंजे चारुमति तथा समासास्य अर्थ पुत्रो मां विप्रलंभ गोचरां करोतीति सर्वथान मो न म अविश्वसनीयौ नो मास्म नो भाग ये-
थानां, ६ भाट्टि नि अलं संतापितेन बहु वल्लभाः स्वलुराजानः, ७ आः दास्याः धियाननुकुस्यती मणासि किमली को पालंभ गोचरां प्रिय वयस्यं करोषि, ८ भाट्टि नि स-

मस्सस २ णं अदिमेत्तं महाणुभावदा एतु एजेव अदिभू भिंणी दोमहाराओ ताज इमं पुच्छसित दोपलो अंतो विणपलो इद्वो पि अं आलवं
तो विचिरं उवाळं भेहिं रवेद इद्वो, शैव्या १ किंति देव अणं ण करिस्सं जइ दिट्ठे अज्ज उत्ते एदस्स दुट्ठ हि अअस्स प हविस्सं, राजा सत्व-
रमुपसृत्य प्रिये मयियस्याः प्रभावस्ते हृदये मत्परायणो त्वमात्मनो विशालाक्षिकथं न प्रभाविष्यसि १८ विदूः सोत्थि भो दीए, उभे
ससं भ्रममुपतिष्ठतः शैव्या स्वगतं १ कथं अज्ज उत्तो भो दुएवं दाव, प्रकाशं १ जअदु २ अज्ज उत्तो, चारु ० साशं कमात्मगतं १ कथं महा-
राओ हत्थी २ रुदं महाराएण जंम एमं तिदं भो दुएवं दाव, प्रकाशं १ जअदु २ महाराओ, आसनमुपनीय १ एदं आसणं एत्थ उव विसदु
महाराओ, इति सर्वे उपविशंति राजा चिरं निर्वर्ण्य प्रिये नन्वियमिदानीं ते किमपांगवलिततारानिवर्तते मथिवरांगिनिपतंती प्रातः
सरोजगर्भे भ्रमरी वपिं पासिता दृष्टिः १९ अपि च तन्वंगिय द्यपि श्रियमाधत्ते भूषणानादरस्तव तथाप्यंतर्गतं मन्युमयं कथयती वमे
२० शैव्या सासूयमवलोक्य. रूक्षुसो हृदि अज्ज उत्तो इमे हिं णि द्वा लसे हिं उज्जा अरमं थरे हिं सो पालो अणो हिं, इति कोपं न्नाटयति .
राजा चिरं निर्वर्ण्य सानुनयं प्रिये प्रसीद २ परिलुठ तिललाटे भंगुरा भूलता किं मदनजयपताका विभ्रमं विभ्रतीयं स्फुरति च किमकां-
डे चंडि बिंबाधरोयं मृदुपवनविधूतो निद्रबंधू कबंधुः २१ अंजलिं बंध्या चंडि प्रसीद परिकुप्यसि किं मुधैवेनाहंतथाननुयथा परिशंकसे-
माश्वस २ ननु अतिमात्रं महाणुभावतायास्वयं वाति भू भिंणी तोमहाराजस्तद्यदि मां एच्छसित दा पलोक न्नपि न प्रलोकितव्यः प्रियमालपन्नपि चिरं मुपालं भेः स्वेदयित-
व्यः, १ किमिति तेव च न न करिष्यामि यदि दृष्टे आर्य पुत्रे एतस्य दुष्ट हृदयस्य प्रभाविष्यामि, २ स्वास्ति भवत्ये, ३ कथमार्य पुत्रः भवत्वेवंतावत्, ४ जयतु २ आर्य पुत्रः, ५ क-
थं महाराजः हाधिक २ श्रुतं महाराजे नयनं यामंत्रितं भवत्वेवंतावत्, ६ जयतु २ महाराजः, ७ इदमासनमस्मिन्नुपविशतु महाराजः, ८ रुक्षुशोभते आर्य पु-
त्रः एभिर्निद्रालसे रुज्जागरमंथरेः शोणलोचनेः,

चं को
४

मां दंडं वरांगिमयिधारय्यहमंतेमन्निर्णयेकुलपतिर्भगवान्प्रमाणं २२ प्रविश्यप्रतीहारी जंअदु२ महाराओएसोकुलवदिसआ-
सादोतापसोपउत्तो, राजा हेमप्रभेसादरमविलंबं प्रवेशयप्रतीहारी २ जंमहाराओआणवेदिति ततः प्रविशतिशांत्युदकहस्तसा-
पसः तापसः अहोनुरवलुभोः अपर्वण्येवेदोः किमयमुपरागः कथमयंदिशांदाहोघोरः किमिति वसुधेयं प्रचलिता छिनत्कल्का-
दंडः किमितिसवितुर्मंडलमहोमहोत्पातोदकः कइवपरिणामोहतविधेः २३ अथवा गुरुभिरनुचिंत्यमानं सर्वमेवैतत्कुशलपरि-
णामं शान्तेः स्वस्त्ययनादानादिप्राणांस्वस्तिवाचनात् दुःस्वप्नोत्पातशमनं सतांचैवानुकीर्तनात् २४ अतएवाहंकुलपतिनाभगवता
प्रारब्धस्वस्त्ययनकर्मणः शेषभूतं सर्वोत्पातशमनं शांत्युदकमुपनेतुराज्ञो हरिश्चंद्रस्य शोभ्यायाश्च सकाशां प्रहितः प्रविश्यप्रतीहारी ए
दु२ भवं, इत्यपसर्पतः तापसः उपसृत्य राजन् स्वस्ति भवते राजा ससंभ्रममुत्थाय भगवन्नाभिवादये शोभ्या भैअवंपणमामि,
तापसः राजन् विजयीभव भवति वीर्यसूक्ष्मयाः राजा ससंभ्रममासनमासनं प्रती० आसनमुपनयति राजा इदमासनम-
त्रोपविशतु भवान् इतिसर्वे उपविशन्ति राजा हेमप्रभेद्वार्यवाहिताभव प्रती० जं भवं आणवेदि, इति निष्क्रान्ता तापसः राजन् प्र-
तिगृह्यतामिदं भगवतः कुलपतेराशीर्मिरुपहंसितप्रभावं निशाप्रजागरांते सकलव्रस्यभवतोभिषेचनाय स्वस्त्ययनशेषं भगवतात्
प्रेषितं शांत्युदकं राजा सहर्षमंजलिं बध्वा मद्धान् प्रसादः ताप० मंत्रैः पूतं शमितदुरितैः क्षत्रतेजोभिर्वृद्धो प्रारब्धस्य प्रशमनवि-
धेरापदासुन्मुखीनां एतत्पुण्यं किमपि परमं ते क्रियाशेषमं भोभूयाद्रूपैर्वितरतुमुदंब्यापदोहंतु सर्वाः २५ इत्यभिषिंचति राजा
१ जयतु २ महाराजः एषकुलपतिसकाशान्तापसः प्राप्तः, २ यन्महाराज आज्ञापयतीति, ३ एवेतु भवान्, ४ भगवान् प्रणमामि, ५ यद्भवानाज्ञापयति.

ना-

४

स्पर्शमभिनीय अये इदं तत्सब्रवीजस्य प्रसवाङ्कुरकारणं यस्य प्रसादादादित्येर्नृपैरुच्चैर्धृतं शिरः २६ नापसः भवति शैब्ये त्वया
 पिभगवतः कुलपतेरादेशात्सविशेषमद्यप्रवर्तयितव्यो गृहदेवतानां ब्राह्मणानां च पूजासंभारः शैब्या अञ्जलिबध्वा जंभवं आणवेदि
 तापसः राजन् स्वस्तिभवते अहमपि प्रारब्धविविधविधि विस्तरं भगवंतं कुलपतिमेव संभावयामीति निष्क्रान्तः शैब्या सवेलक्ष्यं अ
 पवार्यं हं जे चारुमदि एभ अवदा कुलवदिणा समादिद्वो अज्जउत्तस्स णि सापजा अरोता दुज्जणी किदस्मि इमिणा दुप्पच्च एण दुव्वहिअ
 एण भो दुएवंदाव, अञ्जलिबध्वा प्रकाशं पसीदु अज्जउत्तो, राजा सानुरागं ग्राह्यः प्रिये यदि मया तु न्यस्तवायं मिथ्यापराधकलु-
 षीकृतचेतसापि आरोपयामि त्वहं लतांसु कंठे पत्रावलीं विरचयामि कपोलदेशे २७ शैब्या लज्जानाटयति राजा नाटयेन तथा कु-
 र्वन् प्रिये तव सपुलकस्वेदो गण्डः करे मम वेपथुस्तदुभयविधिर्व्यर्थं भो वृथैव मम श्रमः अपि विनिहितः कंठे हारस्तताग्रतरंगितो म-
 म करपरिध्वंग प्राप्तं न मुंचति वेपथुं २८ शैब्या अज्जउत्तम अवदा कुलवदिणा जघा आणत्तं तथा अणुचिद्विदुंगमिस्सं, राजा दे
 वि एवं क्रियतामित्थमे निष्क्रान्ते राजा वयस्य कथं पुनरिदानीं सोत्कंठमात्मानं विनोदयामि विदूषं भो वयस्य तु मं देवी संबद्धा एकधा
 एकीक्षणं अन्ताणं अंविणो देसि अहं पिभो अणकधा एअन्ताणं अंविणो दइस्सं, प्रविश्य वने चरः २९ जे अदुमद्वा, एसो खुवि अडघो-
 णगगणिदालिदमुत्थत्थलीलगपरिमलुग्गारसरहिणीसासमारुदपरिक्खित्तंतंतजंतंतरदरचक्खि वज्जंत पंडरकसेरुक कूर छलप्र
 १ यद्भवानाज्ञापयति, २ हं जे चारुमतिके भगवता कुलपतिना समादिष्ट आर्यपुत्रस्य निशाप्रजागरस्तदुर्जनीकृतास्मि अनेन दुष्पथेन दुष्टहृदयेन भवत्वेवंतावत्,
 ३ आर्यपुत्रभगवता कुलपतिना यथाज्ञातं तथा तुष्टितुंगमिष्यामि. ४ भो वयस्य त्वं देवी संबद्धा कथं याकस्मान्मात्मानं विनोदयसि अहमपि भोजनकथं यात्मानं
 विनोदयामि, ५ जयतु भट्टः, ६ एष रबलु विकटघोणाग्रनिर्दलितमुस्तस्थलीलग्नपरिमलोद्गारसरमिनिश्वासमारुतपरिक्षिप्तदंतयंत्रांतरदरचर्वितपांडुरकशोरुर्कर
 छलप्र-

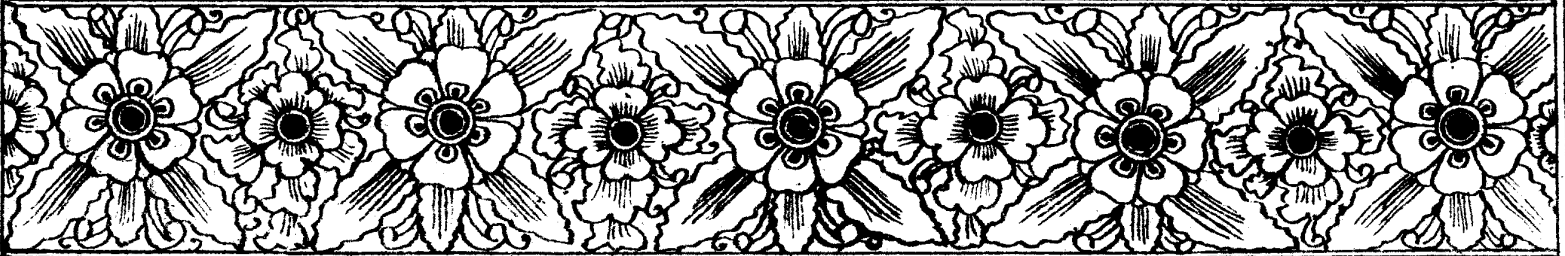
चं कौ

५

इण्णापडिवक्खजअविदन्ताणिअजस्रकरपूरिददसादिसाविज्जाओ. वरिसंतसित्तासारोविअणवजलहरो. गरुअगवगंभीरयुरु-
 घुरासद्दविद्वाविदवणासिंहणिअररवाअण्णाणामरिसउण्णामिदकण्णसुत्तिपुडमुद्दहंतो. विप्फुरंतगरुअरोसाणलसिहासंदे-
 हिज्जंततरलतरजीहालदावित्थारो. णिरंतरपरिप्फुरंतवणलग्गदावाणलग्गारभासरो. विअडतडिच्छडाकडारकेसरसडा-
 कडणो. णिसिदकरवालविमलेदणीलकज्जलतमालसामलो. परिप्फुरंतपिंगाक्षिविच्छेहो. बहलमसीमंसलोफुलिंगसेसोविअदावा-
 णलो. दंतंतरखंडणमअकुंडलिज्जंतविसदंडभासरविअडदादाकरालमुहमंडलो. चिरआलसंघडिदवेराणुबंधगरुअरोसुक्कमड-
 कवलग्गहविरवंडितचंदमंडलुच्चरंतकलालुअलसोहासणाहोविअपलअणिसातिमिरसंघाओ. ओदालिदधरावलअलीलासमुत्थि-
 दोविअमहावराहो. उत्थिदोवराहजूधाधिवर्द्धमअवभूमिंताएदंसणिअमहापमाणं. अहंपितहिंजेवगच्छामि, राजा सहर्षं हंत-
 लब्धमिदानींविनोदस्थानं विदूषं सरोषं भोवअस्सअरण्यचंक्रमणकंदअसअविमदृणसमविसमलयणबुभुक्षवापिपासादोष-
 कीर्णप्रतिपक्षजयविधृतनिजयशउत्करप्ररितदशादिशाविभागोवर्षितशिलासारइवनवजलधरोरुगरुगर्वगंभीरयुरुघुराशब्दविद्वावितवनसिंहनिकररवाकर्णना
 मर्षोन्ममितकर्णशक्तिपुटमुद्दहन्विप्फुरहुरोषानलशिखासंदेहायिततरलतरजिह्वालताविस्तारोनिरंतरपरिप्फुरदलग्गदावानलोद्धारभासरोविक-
 टतडिच्छडाकडारकेसरसडाकलापोनिशितकरवालविमलेदणीलकज्जलतमालय्यामलः परिप्फुरविंग्गाक्षिविद्वोभोबहलमपीमांसलः स्फुलिंगशेषइवदा-
 वानलोदंतांतखंडनमयकुंडलायितविसदंडभासरविकटदण करालमुखमंडलश्चिरकालसंघट्टितवेराणुबंधगुरोषोद्धटकवलग्रहविरवंडितचंदमंडलोच्च-
 चरत्कलायुगलशोभासनाथइवप्रलयनिशातिमिरसंघातः अवतारितधराक्लथलीलासमुत्थितइवमहावराहजुत्थितोवराहजूधाधिपतिमृगव्यभूमिं तस्मा
 दिदंश्रुत्वाभट्टः प्रमाणंअहमपितत्रैवगच्छामीतिनिष्क्रान्तः, १ भोवयस्यअरण्यचंक्रमणकंदकशरविमर्दनसमविषमलयणबुभुक्षापिपासादोष

५

संकुलंबहुपर्ववाअंज इमअवंविणोअणोवाअंताकिंउणदेआआसट्टाणंभविस्सदि, राजा वयस्यमृगयाहिनामभृशमुपकारिणी
 राज्ञां तथाहि विन्नांविनोदयतिमानसमातनोतिस्थैर्यंचलेवपुषिलायवमादधाति उत्साहबुद्धिजननीरणकर्मयोग्यांराज्ञांमुधैवमृ
 गयांव्यसनंवदंति १९ तदेहितत्रैवगच्छावइतिनिष्क्रान्ताःसर्वे इतिआर्यक्षेत्रीश्वरकृतेचंडकोशिकनाटकेप्रथमोऽंकः १ ५
 ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५
 संकुलंबहुप्रत्यवाग्रयदिमृगव्यंविनोदनेषायंताकिंपुनस्तेआवासस्थानंभविष्यति, ५ ५ ५ ५ ५

चं कौ.
६

श्रीगणेशायनमः नेपथ्ये शोवहारान्वेषिणः एषक्षमातिपंकंदलतिकमलिनीमत्तिगुंदाप्ररोहासारात्म्यस्तास्थलानिस्थपुटय-
तिजलान्युत्कसे तूनिथानि प्रासःप्रासःप्रविष्टोवनगहनमयंयातियातीतिसेन्येःपश्चादन्विष्यमाणः प्रविशतिविषुमान्काननानांतान्व-
राहः १ तदवष्टभ्यतांसमंताद्गुणानि आस्तीर्यतांसुपांतेवनवृत्तिनिपुणैर्जालिकैर्जालबंधामुच्यंतांश्वंखलाभ्यःश्वगणिरदवीगच्छ-
रेसारमेयाः आकीर्यतांस्थलानिश्चमशिथिलहृद्यैः सादिभिः पाशाहसैर्व्याधूयंतांकृतांतैरिवमहिषचरैर्दंडिभिः काननानि २ ततः
प्रविशतिरौद्रोज्ज्वलवेषः संप्रांतोविघ्नराट् साशंकं शंभोः समाधिरपियेनकृतांतरायोदक्षस्यन्वाध्वरविधिः शिवयोश्चकेलिः सो
हंजगन्नयहितव्यवसायसिद्धिविधं सविभ्रमपरः परमोस्मिन्विभ्रः ३ तदहमिदानीं विद्यात्रयंहरिहरात्मभुवामसाध्यमुग्रैस्त-
पोभिरिहसाधयतोमहर्षेः क्रीडावराहवपुरद्यसमुद्धरामिलोकत्रयंहरिर्वादिबराहरूपः ४ पश्चादवलोक्यसमयं अहोमेजग-
त्कल्याणपरिपंथिनः परपौरुषांतरायरसिकस्यानपेक्षितशरीराणिसाहसानि यतः कृतांतदंतान्तरवर्तिनमात्मानंमन्यमानेन-
कथंकथमपिशरगोचरंपरिहृत्यनीतस्तावदयंमयामहाराजहरिश्चंद्रइममरण्योद्देशंतद्यावदिश्वामित्रस्याश्रमममुंपापया-
मि यतः तेनकिलतीव्रतपसाक्षत्रियब्राह्मणेनसर्गांतरप्रथमप्रजापतिनात्रिशंकुयाजकेनोत्पत्तिस्थितिप्रलयविधायिनीनां
गुणत्रयमयीनांविद्यानांसिद्धयेकिमपिदुष्करमारब्धंवर्तते तथाहि यतोधाताविश्वंसृजतिनहरिर्नापिचहरोहरिर्गोप्तालोका-
नवतिनविरिंचिर्नचहरः यतःसंहर्तासौहरतिहरएकस्मिन्भुवनंतदेकस्मिन्सिद्धिं व्रजतिकथमन्यत्रनिखिलं ५ विचिंत्य अ-
थवापरमनैष्ठिकेस्मिन्किंनसंभाव्यते किंतुसुलभकोपतयासुनिस्वभावानांकामक्रोधयोश्चश्रेयः परिपंथिनीहन्तिमाश्रित्ये

ना-
२

६

दसुपक्रांतं तन्मज्जां किमत्र फलिष्यतीति नेपथ्ये गहनतरवनांतर्धानगर्विततिष्ठरेक्रोडाधमतिष्ठ दूरकुतूहलवशात्क्षणदृष्ट-
 नष्टमायामिवाश्रितवतापहतस्त्वयाहं पंथानमेषियदिमेवदृशोस्तदानींमृद्वासिदुष्टनपुनर्नलिनीवनानि ६ विष्मः श्रुत्वासहर्षं
 अयेकथमासन्न एवायंतद्यावदितो निर्गत्यतामेवमायामास्थायदर्शयाम्यात्मानमिति सत्वरं परिक्रम्य निष्क्रांतः ततः प्रक्षितिगृही-
 तशारासनोलुसरणं नाट्यनरथस्थो राजा सारथिश्च रा० पूर्वोक्तं पठित्वा सा० अग्रतो वलोक्य सहर्षं आर्यार्यनातिदूरवर्तिनातेन फ-
 वितव्यं तथाहि प्रश्य मृणालीभिः कीर्णाकवैलगलिताभिर्वनमुवः सरस्तीरे धाराः क्षामितजलनिष्पंदपथसांश्च मोदीर्णैः फेनेः
 शबलनवशष्पाः स्थलमुवोद्यनास्तन्निश्वासेर्मरुतइहमुस्तास्तरमयः ७ निपुणामवलोक्य सहर्षं आर्यार्यमसौ पश्य २
 हेलावलिगतकंधरः सरमसप्रोत्पन्नकंदो कुरव्यासक्ताकुललोलनालनलिनं वक्त्रांतराले वहन् अंतर्गूढविरूढनाभिनलिनप्रामा-
 सनांभोरुहः क्रीडाक्रोडइवोद्विधीर्षति पुनर्दंष्ट्राग्रलग्नांमुवं ८ सानंदं कथमवलोक्य मामभिमुखमाप तितइति शरसंधानं ना-
 ट्यति सूतः सकौतुकमवलोक्य आयुष्मन् पश्य २ गर्वादेत्यपुनर्निवृत्य तरसालक्षीकृतस्तत्क्षणं चासाकुं चितमायताग्रचरणः
 पश्चार्धमाकर्षयन् श्यासोद्रेकविदीर्णसृक्कविवरफत्रयन्मृणालांकुरोदंष्ट्रामर्पयतीवते व्यपगतव्रीडाविलक्षाननः ९ राजा
 बाणमोक्षं नाटयन् उपसृत्य समंतादवलोक्य साश्चर्यं अयेकथमनवसर एवैतत्क्षणतिरोहितोऽस्मिन्बाणमोक्षः कृतः तथा
 हि क्षणादंतर्धनेक्षणमथ दृशोरेति विषयं मुहुर्दूरं यातो भवति पुनरप्यंतिकचरः पुरः पार्श्वे पश्चाद्भूमतिपरितस्तत्कथममुं सु-
 रद्विद्युल्लोलं कलयति नुलक्ष्यं मम मनः १० निपुणामवलोक्य दूरतो दृष्ट्वा सानंदं कथमिमामरण्यानीमतिक्रम्य प्रसन्नांमुवम-

चं. को
७

धिरूढः सूतः सत्वरं मेरुयाश्वान् कपुनरिदानीयास्यति सूतस्तथाकृत्वारथवेगमभिनीय आयुष्मन् पश्य २ जवाज्जित्वा
पश्चात्सततरजसः पृष्ठमरुतः पुरोलक्ष्यासन्ति त्वरितमनुधावन्मम मनः अयं ते निष्कंपध्वजपटपरा सुध्वजलक्ष्मोरथस्तांस्तान्देशा
नभिपतन्ति तुल्यं त्वदिषुभिः ११ राजा सविस्मयं तथा हि दिविव्यावल्गाद्भिर्विजितपवनेः स्यंदनहयैर्जवाद्भ्रामाद्भिर्जलनिधिमि
वान्हायपततः अहो दूरादूरं व्रजति ममभिन्नां जनचयच्छविश्यामः क्रोडो दिनकृत इव ध्वातनिचयः १२ अग्रतो बलोक्य सखेदं क
थमिमामरण्यानीमतिक्रम्य संप्रत्यस्तमितदर्शनस्य पदपंक्तिरप्यंतर्हिता भवतु अग्रतस्नावदिमां सुस्निग्धामरण्यलेखां विचिनो
मि इति तथा कुर्वन् सानंदं हंत हंत तपोवनोपकंठेनानेन भवितव्यं तथा हि आमूलं क्वचिदुत्प्लुता क्वचिदपिच्छिन्ना स्थली बहिर्षामा
नम्राः कुसुमोच्चयाच्च सदया कृष्णशारवालताः एते पूर्वी विलूनवल्कलतया रूढव्रणाः शाखिनः सद्यश्छेदममीव दंतिसमिधां प्र-
स्यं दिनः पादपाः १३ समंतादवलोक्य श्रुतिमभिनीय सकौतुकं आर्यपश्य २ नीपस्कंधे कुहरिणिशुकाः स्वागतं व्याहरन्ति घ्राण-
ग्राही हरन्ति हृदयं हव्यगंधः समीरः एतामृग्यः सलिलपुलिनोपांतं संसक्तदर्शं पश्यंत्योस्मान्सच कितदृशो निर्झरांभः प्लवन्ति १४
तदलमिदानीमाश्रमोपशल्य चारिणानेनान्विष्टं सूतसंप्रति गृहीतो दकान्विश्रामयाश्वान् यावदहमपि धनुर्मात्रसहाय एवाश्र
मपदं प्रविश्य मुनीनभिवादये अतिक्रान्तान्यर्हणीयसमाजनानि किल श्रेयसां परिपंथीनि भवन्ति इति रथावतरणं नाटयति सूतः
यथादिशति स्वामीति निष्क्रान्तः राजा चिन्तां नाटयित्वा सस्त्रायं अहो निर्ग्रंथिर मणीयतया निरतिशयानितपोवनवासिनां सु-
खानि कुतः मनःसंभोगेभ्यः स्पृहयति न संकल्पविरतं वियोगेषु स्नेहान्विदधति नवानिर्ममतया अहंकारत्यागान्निजपरविभागा

ना-

७

व्युपरमेपरांशांतिप्राप्ताः किमपि सुधियः संयमधनाः १५ सविनयं परिक्रम्य साध्वसमभिनीय साशंकं अयेकथं सापराधस्येव साध्व-
 ससुपजनयंत्यप्रश्नयदुरालोकान्यदृष्टपूर्वतयातपोवनानि अथवासर्वाभिभावि किमप्यनभिभवनीयं तेजसासुपरितपोमयं ब्राह्मं तेजः
 कुतः पदेपदेसाध्वसमावहंति प्रशांतरम्याण्यपि मेवनानि सर्वाणि तेजांसि मृदू भवंति स्वयोनिमासाद्य यथाग्निरंभः १६ इति ससा-
 ध्वसं परिक्रामति नेपथ्ये परि नाअधअज्जापरि नाअध एदाओअणवरइहमाणाओअणाधाओअसरणाओहुदवहेपरिक्कि
 रिविविद्यामोमंदभाइणीओतापरि नाअधअज्जापरि नाअध राजा श्रुतिमभिनीय ससंभ्रमं अहहइतोनातिदूरेभयार्त्तानां
 योषितामिवार्तः प्रलापः श्रूयते साश्चर्यं अयेतपोवनमिदं कपुनरत्रेदृशानामविनीतानां संभवः भवत्पसर्पामि तथाकरोति नेपथ्ये
 तथैव पठ्यते राजा श्रुत्वासावष्टंभं अभयमभयं भयार्त्तानां सकोथं आः कोयंतपोवनविरुद्धमनात्पनीनं क्रूरो नृशंसमनुतिष्ठति
 कर्मघोरं तस्यैष बाणपरिलूनशिरोधरस्य प्रत्यंगमुज्ज्वलशिखेज्ज्वलनेजुहोमि इति परिक्रम्य नेपथ्याभिमुखमवलोक्य सविस्मयं
 अयेकोयं मध्येत्युपासीनेन विलपतामयार्त्तेन दिव्यरूपिणानारीत्रयेण सहस्रं निहितहोमसाधनो ग्निशालामध्यास्ते नूनं तापसा
 कल्पधारिणा पारवण्डेनानेन भवितव्यं ततः प्रविशति होमनाटयन् विश्वामित्रो यथानिर्दिष्टाश्च विद्याः १ संभ्रमं नाटयंत्यः पूर्वोक्तं प
 ठति विश्वामित्रः साश्चर्यं अहोनुरबलुभोः वहति हविरुपांशं मंत्रपूतं भवति तथापि न दक्षिणां चिरग्निः किमिदमुपनताः क्रिया
 प्रभावात् नममवशित्वमिमाः प्रयांति विद्याः १८ इति समाधिनाटयति विद्याः पूर्वोक्तं पठति राजा सत्वरमुपसृत्य अभयमभयं
 १ परित्रायतार्याः परित्रायत एताअनपराध्यमानाअनाथाअशरणाहुतवहेपरिक्षिप्यामहे मंदभाग्यास्तस्मात्परित्रायतार्याः परित्रायत.

चं कौ.

-

मयार्तानां तिष्ठरेदुरात्मन्यारवंडाधमतिष्ठकएषतेप्रच्छन्नराक्षसस्यमायाप्रपंचः तथाहि वासोवल्कलमक्षसूत्रवलयीपाणिर्जटा
लंशिरः कोयंवेषपरिग्रहो गुरुतपोदांतस्यशांतात्मनः केयंतेशठदुर्मतेरकरुणाबीभत्सनारीवधक्रीडापातकिनीमतिर्मज्जफलंस्व-
स्त्याधुनाकर्मणः १९ विश्वामित्रः संवरणनाटयन्सक्रोधं एषप्राप्तिधनश्रीः श्रवणकटुतराक्रोशसंघट्टजन्माक्षोभादंतः समाधिव्य-
पगमपवनोद्दीप्यमानोरुदीप्तिः लीलामासाद्यसद्यः क्षयपवनसमुद्भूतकल्यांतवद्वेष्टैलोक्यग्रासतृष्णामपनयतुममक्रोधजोज्जा-
तवेदाः २० विद्याः सहर्षं प्रियंनः प्रियंविजयतां २ महाराजहरिश्चंद्रइतिनिष्क्रान्ताः विश्वामित्रः दृष्ट्वासक्रोधं अयेकथमसौदु-
रात्माहरिश्चंद्रोस्माकंश्रेयसामंतरायः संवृत्तः तिष्ठरेक्षत्रियापसदतिष्ठ कामंहरिर्भवविमूढमवाथचंद्रश्चंद्रार्धमोलिरथवाहरए-
वभूयाः विद्याप्रणाशपरिवर्धितघोरदीप्तिः क्रोधानलस्यममनेधनतांप्रयासि २१ अपिचरेमूढ कान्ताकेलिमयोपिभूरिकरुणा-
शांतोप्यसौसंयमीक्रीडारूढसमाधिभंगविकटभ्रूभंगमीमाननः दृष्ट्वाकृष्टशरासनयंदकरोल्लुब्धः पिनाकीस्मरंत्वामप्यद्यदृष्ट्वात-
देवकुरुतेक्रोधादयंकौशिकः २२ राजा ससंभ्रममात्मगतं अयेकथंसंभ्रगवान्कौशिकोयं तान्श्रवणमगवत्योविद्याः यासांसिद्ध-
मप्यस्यपापंतरायः संवृत्तः नूनमसमीक्ष्यकारिणामयोधेनैवस्फुरच्छिरवाकलापोज्वलनएवपद्मामाक्रान्तः कौ० सक्रोधं प्रार-
ब्धसाधनविघातविवृत्तमन्योः शापायधावतिकरोममदाक्षिणोयं जातिंस्मरन्पिचिरायससुक्ष्मितांतांसव्येतररक्तममचापमुपै-
तिपाणिः २३ इत्युतिष्ठति रा० सप्तयमुपसृत्यभगवन्निवाद्ये कौ० क्रोधनाटयति राजा पादयोर्निपत्यभगवन्मर्षय २ स्त्रीज-
नार्तप्रलापमायावंचितस्याविजानतोमेक्षंतुमर्हसि कौ० दुरात्मन् किंनामाविजानतोमेक्षंतुमर्हसि अरेरेक्षद्रनकिलनाम-

ना.

-

भवतो हं विदितः जातिस्वयं ग्रहणदुर्ललितैकविप्रदृष्यद्वसिष्ठसूतकाननधूमकेतुं सर्गतिराहरणभीतं जगत्कृतांतं चंडालयाजिनम
वैषिनकौशिकं मां २४ राजा भगवन्प्रसीद नैवमवगंतुमर्हसि अन्नक्षयादिषु तथा विहितात्मवृत्तिराजप्रतिग्रहपराङ्मुखमानसं
त्वां आडीबकप्रधनकंपितजीवलोके कस्तेजसां च तपसां च निधिं न वेत्ति २५ किंतु भीरुजनार्तप्रलापमुपश्रुत्येदमुपक्रांतं स्वधर्मा-
क्षिप्तचेतसस्त्वामविजानतो मे क्षंतुमर्हसीति विज्ञापयामि कौशिके दुरात्मन् कथय ३ कश्च २ ते धर्म इति राजा भगवन् दातव्यं रक्षि-
तव्यं च योद्धव्यं क्षत्रियैरिति गीतः पुराणे मुनिभिरेव धर्मः सनातनः २६ कौ० किं नाम दातव्यमित्यादि पठति राजा अथ किं
कौ० यद्येवं कथय कस्मै दातव्यं कश्च रक्षणीयः केन सह योद्धव्यं राजा भगवन् श्रूयतां कौ० कथयतां राजा गुणवद्भ्यो द्वि-
जातिभ्यो देयं रक्ष्याभयार्दिताः अरातिभिश्च योद्धव्यमिति मे निश्चितामतिः २७ कौ० दुरात्मन् यद्येवं मन्यसे तदा दीयतामस्य
भ्यं विद्यातपोत्तरूपं किंचित् राजा सहर्षं नन्वनुगृहीतस्मर्हि भगवता वैवस्वतो वंशः तत्प्रसीद भगवन्प्रसीद नार्हति सर्वकृत्स्न-
न्यपि दाक्षिणाये सर्वस्वदानविनिवेदनकुंठशक्तिः पूर्णाधिनेः कुशिकनंदनतुभ्यमद्य कृत्स्नामिमां वस्त्रमती विनिवेदयामि २८
कौ० साश्चर्यमात्मगतं भवत्वेवंतावत् प्रकाशं राजन्स्वस्तिकितुना दाक्षिणां दानमामनंति तदर्हसि दाक्षिणां दातुमिदानीं रा-
जा सत्रीडमात्मगतं किमत्र प्रतिपत्तव्यं चिरं विचिंत्य सहर्षं भवत्वेवंतावत् प्रकाशं भगवन् समुपाहृत्य दास्यामि हेम्नां ल-
क्षं च दाक्षिणां अद्य प्रभृति मे मासमवधिं क्षंतुमर्हसि २९ कौ० अनुमतो यमवधिः किंतु परिहृत्य वस्त्रमती मन्यतः समुपा-
हृत्य दातव्यं राजा साशंकमात्मगतं कथमवप्रतिविधेयं विचिंत्य सहर्षं हंत ३ लब्धं प्रतिविधानं यतोऽस्ति किल भगवतः शि-

चं. को.
९

ना.

वस्य परिग्रहः परंक्षेत्रं वाराणसीति वस्तुधातलभोगमिन्नां यामंतरिक्षनगरीमुनयोवदन्ति श्रद्धेयमागमदृशोविदुरंतरालंबालाग्र
भागपरिपादिसहस्रसूक्ष्मं ३० तत आहृत्यदास्ये प्रकाशं भगवन् यदादिशसि आभरणान्यवतार्य भगवन् एताः श्रियोभ
गवती वस्तुधातयेयमस्त्राण्यमूनिनृपलाञ्छनमेषमौलिः तद्दर्शनादतुगृहाणमयोपनीतमेतत्पुनः कुशिकनंदनपादयोस्ते
३१ इति पादयोर्निपत्योत्थायसहर्षमात्मगतं दिव्याफलितमिदानीमायासमूयिष्ठेनापि मेराज्यभारेण स्नानं मया मुनेरयं-
मन्युर्योक्त्र इति शंकितः स एष कुसुमापीडः यतितोमममूर्धनि ३२ भगवति वस्तुधरे तदियमाष्टासि वैवस्वतैर्नृपतिभिः किललो
कथात्रित्वंदेविर्वीरयशसासहरक्षितासित्यक्तामयायदसि दुर्लभपात्रलोभादेकंक्षमस्वममदुर्नयमेनमंब ३३ तद्यावदयोध्यां
गत्वा भगवतः प्रतिश्रुतं संपाद्य दक्षिणोपार्जनाय वाराणसीमेव गच्छामि प्रकाशं भगवन् नितोयोध्यांगत्वा कृतकृत्यं निर्वर्त्य दक्षिणो
पार्जनाय मामाज्ञापयितुमर्हसि कोः साश्चर्यमात्मगतं अहो दुरात्मनः स्थैर्यमहाभुभावता च दुरात्मनो चिरादुक्ष्यामिते शौंडीर्यं
तथा हि पश्यामि यावच्चलितं न सत्याद्राज्यादिव स्वादचिराद्भवं त्वदुर्नयोद्दीपिततीव्रते जास्तावन्ममेशांतिमुपैति मनुः प्रका
शं राजन्नेवमस्तकोदोषः इति निष्क्रांतो इति चंडकोशिके द्वितीयोऽंकः २ १ ६४ ६४ ६४
ततः प्रविशति कृतबीभत्सवेषः पापपुरुषः पापपुरुषः विकटं परिक्रम्योच्चैर्विहस्य मुहमेत्तमहुलमहुले सोऽविओआ
हिवाहिकडुमइहो बहुणलकदुःखदालुणपलिणामेदु कूलेक्सुहगे पुरतोवलोक्य सभयमुपसृत्य हेमादिएउच्छो-
१ सुखमात्रमधुरमधुरः शोकविशोगाधिव्याधिकदुमध्यः बहुनरकदुःखदारुणपरिणामोदुक्करः खल्वहम्, २ हामातृके उत्सा-

दिदहिवावादिदेहि इमाएदुगोजुणामधेआएदुठुणअळीए चि ठुदुदावइधप्पवेसेपेच्छिदुं पिणपालेमिएदं ताकिंणुखुए त्य
 कलईस्सं, संप्रधार्यं मोदुइदोएअंतेमविअचि द्विस्संजेणपविसंतं हिंजेणेहिंजम्मंतलसंचिदेपडि च नेताणांणिक्कमंताणं
 पुणोविपच्छाअणुलग्गिस्सं नेपथ्ये शंभोःपादाज्जमुद्राशिरसिभगवतस्तस्यतादृक्प्रसादःपुत्रप्रीतिर्भवान्याःश्रुतमतनुत-
 थानैष्ठिकंतत्तपोमे स्नाय्वस्थिग्रंथिसारंतदपिवपुरिदंजर्जरत्वङ्निबद्धंयत्सत्यंदुर्विलंघ्याभवतिपरिणतिःकर्मणांप्राकृतानां १
 पुरुषः सावष्टंभं औअथिजे वएदंजइएदाएदु ठुणअळीएसेलाआदुलाआलेहलि चंदेणहोदि, सविस्मयं केएसेमंतेदि,
 केएषमंत्रयतिनेपथ्याभिसुरवमवलोक्य केहंमअवदोविसमलोअणस्सआसंणपडिचालकेमअवंभिंगीइदोए व्वआअच्छ
 दितातुलिअंअवक्कमामि, इतिनिष्कांतः ततः प्रविशतिभृंगिरिदिः २ शंभोरित्यादिपठति, विचिंत्य कथमन्यथा राजर्षे हरिश्चं
 द्रस्यापि दशाविपर्ययमद्यदेवो देव्यै निवेदितवान् यस्याद्रुतं कथयतश्चरितं भवस्य रोमांचमिन्मकणमस्य घनांगयष्टेः व्याघ्रलिप्त
 शुनयनत्रयमाविरासीद्वेल्लच्छाकं शकलश्च पलश्च मौलिः २ अद्यासाविहप्रवेक्ष्यतीति समंदे व्यादेवो भृगां कं मौलिरपि पर्यु-
 त्फुक् एव तद्यावदहमपि भगवतः पूजां निर्वर्त्य सज्जीभवामीति निष्कांतः प्रवेशकः ततः प्रविशति सचिंतो राजा २ दत्वेतां हिंजस-
 त्तमाथ वसुधां प्रीत्या प्रसन्नं मनः स्मृत्वा ताम्याति दक्षिणां विधिवशाद्दुर्वीर्मानिर्यातितां कर्तव्यो न धनागमोस्य विषये स्थानं भवा-
 दितोस्मि व्यापादितोस्मि अनया दुर्गेयनामधेयया दुष्टनगर्या तिष्ठतु तावदत्र प्रवेशः प्रक्षितुमपि न पारयाम्येतां ताकिं खल्वत्र करिष्यामि, १ भवतु इत एकांते भू-
 त्वा तिष्ठामि येन प्रविशाद्भिर्जनेर्जन्मांतरसंचिते परित्यक्ते तेषां निष्क्रमतां पुनरपि पश्चादुत्तुल्लिख्यामि, २ आः अस्त्येवैतत् यद्येतस्यां दुष्टनगर्यां सिराजदुराचा-
 रो हरिश्चंद्रो न भवति, ३ कथं भगवतो विषमलोचनस्यासन्नपरिचारको भगवान् भृंगिरित एवागच्छति तस्मात्वरितमपक्रमामि.

चं. को.
१०

नीपतेराहुर्यन्वसंधरेतितदहंवाराणसीप्रस्थितः ३ चिंतांनाटयित्वादीर्घेभिः श्वस्यकष्टंभोः कष्टं दाराः सुतुरयंशरीरकमिदंत्यागा
वशिष्टंत्रयं संप्राप्तोवधिरद्यसत्यमपरित्याज्यं सुनिः कोपनः ब्रह्मस्वोपहतंचजीवितमिदंनत्यक्तुमप्युत्सहेकिं कर्तव्यविचारमूढमन
सः सर्वत्रशून्यादिशः ४ अग्रतोवलोक्य सहर्षं कथमियंवाराणसी भगवतिवाराणसीनमस्ते विचिंत्यसाश्चर्यं यद्वाञ्छन्तिक्षपि-
ततमसोब्रह्मचर्यैस्तपोभिः प्रव्रज्याभिः श्रुतशमदमानाशकैर्ब्रह्मनिष्ठाः तद्देहांतेकथयतिहरस्तारकंज्ञानमस्मिन्प्राणत्यागाद्भवति
नपुनर्जन्मनेयेनजंतुः ५ अपिच विमुच्यंतेजंतोरिहनिबिडसंसारनिगडाः शिरस्तद्वैरिचिंत्यपतदिहहस्तात्पशुपतेः विमुक्तस्त-
पापादभवदविमुक्तः सभगवान्मुक्तंतेनैतत्सहदयितयाक्षेत्रमसमं ६ तत्केनोपायेनसुनेरानृण्यमुपगच्छामि सचिंतं किंजि
त्वाधनमाह्वरामिधनदंत्यक्तश्रियः किंजयैर्यज्वादैर्न्यमपिदिजातिसुलभंनक्षत्रियाः कुर्वते वाणिज्यधनमूलमस्तिनधनंनि किं
चनस्याद्यमेसर्वकालमपेक्षतेविधिवशान्नेवास्मिकालाक्षमः ७ तत्किं करोमिमंदभाग्यः संप्रधार्यसहर्षं हंत २ तदहमिदानीं
आत्मानमेवविक्रीयसत्यंरक्षाभिशांस्वतं तस्मिन्नराक्षितेनूनलोकइयमराक्षितं ८ सावष्टंभं तद्यावदेववत्सरोहितांश्वमनु-
पालयंतीदीर्घाध्वविश्रांतादेवीनागच्छतितावदेवाहंसत्वरमुपगम्यात्मनः समीहितंसंपादयामि ऊर्ध्वमवलोक्यकथंमध्यम
न्हः समारूढोभास्वान् तथाहि तपतितपनश्चंडस्तीक्ष्णं स्फुरन्निवकोशिकोवहतिपरितस्तापंपंथायथा मममानसं इयमपि
पुनश्छायादीनांदशांसमुपस्थिताहतविधिवशाद्देवीवाधोनिषीदतिभूरुहां ९ तदिदमासन्नमवधेः पर्यवसानं अथवाहरि-
श्चंद्रस्यैव हाहतोस्मिमंदभाग्यइत्यात्मानंपातयित्वासहसोत्थाय सनिवेदं दुरात्मन्हरिश्चंद्रहतक प्रतिश्रुतांसंप्रतिदाक्षि-

ना

१०

णांप्रागपूरयित्वा द्विजसत्तमाय ब्रह्मस्वदग्धश्चलितश्चसत्याद्गमिष्यसित्वंशठकान्प्रदेशान् १० तद्यावद्वणिग्वीथीमवतीर्यप्रकृतमनु
 तिष्ठामि आगतप्रायेणतेनमुनिनाभवितव्यं इतिसत्वरंपरिक्रम्यैकान्तस्थितः ततःप्रविशतिनाटयन्कौशिकः १ प्रणाशाद्विद्यानां
 करतलगतानामुपचितो निरुद्धो दुर्बुद्धेर्विनयमसृणोस्तस्यचरितैः शिखीवेगादंतर्ज्वलितघनशक्केधनगतो बहिर्धारासिक्तं विपिनमिव मन्युर्द
 हतिमां ११ सामर्षं दुरात्मन् हरिश्चंद्रहंतकं पश्यामि यावच्चलितं न सत्याद्राज्यादिव स्वादविराड्भवं तं त्वद्गुर्नयोद्दीपिततीव्रतेजास्तावन्
 मेशांतिमुपैति मन्युः १२ दृष्ट्वा सविस्मयं अये कथमसौ प्राप्स्येव दुरात्मा अथ वामहात्मेव भवतूपसर्पामि तथा कृत्वा सक्रोधं आं
 कथमैद्यापिन संभृतानि मे दक्षिणा सुवर्णानि राजा ससंभ्रमं कथं भगवान्कौशिकः भगवन्भविष्यदये धिगनार्य किमद्याप्यली-
 कवाडभाधुर्यैरस्मान्वंचयितुमिच्छसि रा० कणोपिधाय भगवन्मर्षय ३ कौ० क्रोधं नाटयित्वा दुरात्मन्लीकदानसंभावनाप्र-
 रब्धापितमिच्छ्यापोरुषप्रपंचतिष्ठ २ पूर्णवधावपि ददासि न दक्षिणां मेवाग्निस्तृप्तं क्वमधुराभिरुपस्थितोसि दत्ताप्रदानकुपितेन
 मया विमुक्तः शापानलस्त्वयि नित्यमद्यधोरः १३ इति शापजलं गृण्हाति राजा ससंभ्रमं पादयोर्निपत्य भगवन्प्रसीद मर्षय ३
 अस्तरवावसंप्राप्तेऽदिनामोषिदक्षिणां शापार्होवावधाहोवास्वाधीनोयं जनस्तव १४ तस्य सीद वणिग्वीथीमवतरावः कौशि०
 शापजलमुपसंहृत्य भवतु तत्रैव गत्वा प्रयच्छ तद्यावदहमपि द्वितीयं सवनं निर्वर्त्या गच्छामि इति निष्क्रान्तः राजा सनिर्वेदमात्मग-
 तं लोकद्वयप्रतिभयेकनिदानमेतद्विदुः प्राणिनामृणामहोपरिणामधोरं एकः स एव हि पुमान्परमस्त्रिलोके कुड्स्ययेन धनिकस्य-
 मुरवं न दृष्टं १५ परिक्रम्य दृष्ट्वा सहर्षं कथमियं वणिग्वीथी शिरसि नृणंदत्वा सावष्टभं भोभोः साधवः केनापि खलु कार्येण गत्यंतरम

चं. को
११

पश्यता लक्षेणायंस्वर्णानामात्माविक्रीयतेमया १६ तद्गृहंतुमामार्यागृहंतु आकाशे किंब्रूथ किमर्थमिददारुणकर्मत्वया-
प्रारब्धमिति किमनेनातिनिर्बधेन विचित्रः खल्वयंजीवलोकः पुनरन्यतो गत्वाकेनापीत्यादिपठित्वा आकाशे किंब्रूथ कानेशक्तिः
किंचतेकर्मकीदृशंचतेविज्ञानमिति स्मिन्त्वा यद्यदादिशतिस्वामीतत्करोम्यविचारितं शासनास्खलनंभर्तुर्भृत्यस्यपरमोगुणः १७
आकर्ष्य किंब्रूथ शूरितरंमूल्यमुक्तवानसितत्पुनस्तावदभिधीयतामिति सखेदं भोभोःसाधवः क्षत्रियावयंनपुनःपुनरभिधातुं
जानीमस्तद्गम्यतां पुनरन्यतो गत्वाकेनापीत्यादिपठति नेपथ्ये अज्जउत्तमारु १ अत्तंभरोहोहि तथासहसंविभ तंमंमंद-
भाइणिंकदुअसंपदंकादेसंविहाअपरंमुहदातापसीदमंजे वइमस्सिंकज्जेआरोवेहि अवच्छि मोदाणिंदेपणओ, राजा सवैल
दयं कथमागतेवदेवीतन्नसंपन्नमभिलषितं ततःप्रविशतिबालकेनानुगम्यमानावैकुण्ठनाटयंतीशैव्या २ सकरुणं तदेवपठित्वा
मंदंपरिक्रम्य किणधमंअज्जाकिणधइदोअध्मुल्लेणसमअदासिं, बालकः अज्जामंपिकिणध(आर्याः मामपिक्रीणत)
राजा दीर्यमुष्णान्चनिश्वस्यात्मगतं कष्टंभोःकष्टं धारासिक्तनृणाग्रविंदुतरलाः कामंनिरस्ताः श्रियस्त्यक्तास्तेसहृदोश्चुदीनवद
नानाश्वसितास्त्राःप्रजाः दाराणांतनयस्यविक्रयमहोदृष्ट्वापिचच्चेतसाकूरेणस्फुटितंनमेद्यहृदयंवज्जेणमन्येकृतं १८ शैव्या आ-
काशेकणंदित्वा अज्जाकिंभणादकीदिसोसमओति परसुरिसपज्जुवासणंपरोछि दुभोअणंपरिहरिअसच्चकेम्मकारिणिति
१ आर्यपुत्रमारु ३ आत्मभरोभवतथास्वरसंविभक्तांमंमंदभाग्यांकृत्वासांप्रतंकानेसंविभागपरादुखता तत्पसीदमामेवास्मिन्कार्ये आरोपय अपश्चिम
इदानींतेप्रणयः, २ क्रीणतमामार्याः क्रीणतअर्धमूल्येनसमयदासीं, ३ आर्याः किंभणयकीदृशः समयइति परपुरुषपुर्णपासनंपरोछिदुभोजनंपरिहृत्य-
सर्वकर्मकारिणीति

ना
२

११

ईदिसोमेसमओ पुनः कर्णंदत्वा किंमणधकोतुमंइमिणासमयेनकिणिस्सदिति तागच्छध पसीदध किंतुह्माणंइमिणापओअ
 णंदिअवरोदीणाणुकंपीअण्णोवाकोविसाधूमंकीणिस्सदि, ततः प्रविशत्क पाध्यायोबहुश्च वस्सकोंडिन्यसत्यमेवापणेदासी-
 विक्रीयते बहुः किंअलिअंउवइझाओविण्णवीअदि, उपाध्या० तेनैहितत्रैवगच्छावः बहुः जंउवइझाओआणवेदि ए
 दु२ उवझाओ एत्वेतूपाध्यायः उपाध्यायः परिक्रम्य दृष्ट्वासाश्चर्यं अहोरामणीयकं वणिग्वीथ्याः तथाहि हेम्नामेरुवसंधरे
 वज्रलधेर्वेलेवरत्तेरियं नागैर्बालपयोदविफ्रमधरैर्विध्यस्थलीचोन्मदैः इत्थंप्रार्थितमर्थिनां विदधती दिव्यांशुकोत्पल्लवासेयंकल्प
 लतेवकस्यविपाणिलेलंनधत्तेमनः १९ बहुः उवइझाअजहिंएसो गरुओजणसम्मदोदीसादितहिंताएहोद वंतिन केमि, उपसृ
 त्य अज्जाअंतरं २ (आर्याः अंतरमंतर) उपा० अहोतिबलवाचजनसंमर्दः शैब्या सवैकुल्यं किणधमंअज्जाकिणधइत्यादिपठ-
 ति बालः मंपीति उपा० दृष्ट्वासाश्चर्यं कथमियंसाभवति कीदृशस्तेसमयः शैब्यः परपुरिसेत्यादिपठति उपाध्यायः सहर्षं सु-
 सुखत्वयंतेसमयः तदमुनैवसमयेनास्मद्देविश्चम्यतां यत्नीममाग्निपरिचर्यापराधीनतयासम्यक्गृहावेक्षाक्षमातद्गृह्यतांस्तु
 वर्णं शै० सहर्षे अणुगिद्विदह्मिजंअज्जोआणवेदि (अतुगृहीतास्मि यदार्थंअज्ञापयति) उपा० चिरमवलोक्य सविस्मयमात्मग-
 तं शिरोयदवगुंठितंसहजरूढलज्जाननंगतंचपरिमंथरंचरणकोटिलक्ष्येदृशो वच्चः परिमितंचयन्मधुरमंदमंदाक्षरंनिजंतदियमं-
 ईदृशोमेसमयः, १ किंमणधकस्त्वाममुनासमयेनक्रेष्यतीति तद्गच्छतप्रसीदतकिंयुष्माकमनेनप्रयोजनं द्विजवरोदीनजनानु कंष्यन्योवाकोपिसाधुमी
 क्रेष्यति, २ किमलीकमुपाध्यायोविज्ञाप्यते, ३ उपाध्याययत्रैषगुरुकोजनसंमर्दोदृश्यतेतत्रतयाभवितव्यमिति तर्क्यामि,

च-को-
१२

गनावदति ननु सुखैः कुलं २० सचितं नयुक्तमस्याकृतिविशेषस्येदमवस्थांतरं तत्कथामिमांशमनुप्राप्ता भवत्वेवंतावत् अयिजीव
तितेभर्ता शै० शिरसासंज्ञां ददाति राजा निश्चस्यात्मगतं कथं जीवति जीवतः किल कलत्रस्येदमवस्थांतरं उपाध्या० अपिसन्नि
हितः स्यात् शै० सारं राजानमवलोकयति उपा० दृष्ट्वा सविस्मयं अयेकथमस्याभर्ता चिरं निर्वर्ण्य सरवेदं वृषस्कंधं मन्तादिरदकर-
पीनायतम्रजं वपुर्व्युदोरस्कन्धनुषुवनरक्षाक्षममिदं तृणं मौलोचूडामणिसमुचिते किं त्विदमहो नरं वामारंभः किमिव न विधाता प्र-
हरति २१ उपसृत्य सारं भो महात्मन् स्वदुःखसंविभागिमं मां कर्तुमर्हसि तत्कथ्यतां किमर्थमेवं त्वयारब्धमिति राजा विचिंत्य
सर्वेकुव्यमात्मगतं नयुक्तमस्य साधोर्वचनमन्यथा कर्तुं प्रकाशं भोः साधो न विस्तारस्येदानीं देशकालौततः समासतः कथयामि श्रू-
यतां ब्रह्मस्वपीडितेनेदं मया प्रारब्धमतः परं न मामिति निर्बधायितुमर्हसि उ० तेन हि प्रतिगृह्यतां मोघनं राजा कर्णोपि धाय भोः
साधो मथ मवर्णयति शिष्यं प्रति विद्वास्मादिधानां तद्यदि मामनुकंपनीयं मन्यसे तन्मूल्यसंबंधेन दातुमर्हसि शै० ससंभ्रममुपग-
म्य सविनयमंजलिं बध्वा १ पारिहृदि मंपटमो वगदं अज्जो अदि कुमिंदुं ताअणुगे व्हसुमं एसस्मि देसरणगदा, उपा० सारं भ-
वति लक्षार्थं यदिदं हेन्मांयवयोरेव तद्धनं परस्परानुरोधेन यद्युक्तं तद्विधीयतां २२ इति धनमर्पयति शै० गृहीत्वा सहर्षं
दिद्विठिआअध्यावसिदपडिण्णाभारोदाणिं अज्जउत्तोता किदत्थांस्सि उपाध्या० स्वगतं नयुक्तमिदानीमनयोर्वेकुव्यमव-
लोकयितुमिति निर्गन्तुमिच्छति शै० सुहुत्तअंपडिबाले दुअज्जोजावअज्जउत्तंसंदि वुंकरेमि उपा० भवति एष कौण्डि
१ नार्हति मां प्रथमोपगतामार्योति क्रमितुं तस्मादनुगृह्णीष्व मां मेवास्मि ते शरणगता, २ दिद्व्यार्थं वसितं प्रतिज्ञाभार इदानीमार्यपुत्रस्तत्कृतार्थास्मि, ३ सुहूर्णं
प्रतिपालयेत्वा र्योयावदार्थपुत्रं संदृष्टुं कसेमि.

ना-
३

१२

न्यस्तिष्ठतीति निष्क्रान्तः शौ० राज्ञः पदे धनं बद्ध्वा अणुमणुदुमे एदस्सदिअवरस्सदासी न्णं अज्जउ त्तो, राजा. सर्वैकूव्यं न-
 न्वनुमतमेव प्रभवतो विधेः सोमलंभमात्मगतं आकाशे ननु भोहतविधे देवीभावं नीत्वा परगृहपरिचारिकाकृतायदि यं तदिदं चूडार-
 त्त्वं चरणाभरणत्वमुपनीतं २३ सविशेषकरुणं भोः कष्टं मम विधिनिहतस्य मंदबुद्धेर्ध्रुवममुना सुतदारविक्रयेण निजकुलपरि-
 वादनममूर्तेरपि सवितुर्मिलिनीकृतामुरवश्रीः २४ आत्मानं संस्तप्य प्रकाशं प्रिये आराध्यो यं ब्राह्मणस्ते सशिष्यः पत्नी चास्य प्री-
 तिदायोपचर्या रक्ष्याः प्राणा बालकः पालनीयो यद्यद्वैवंशास्तितत्तद्विधेयं २५ शौ० जं अज्जो आणवेदिति निर्गंतुमिच्छंती राजानमवलोक-
 स्य वैकूव्यं नाटयति बटुः सकोपं ओअच्छभो दीआअच्छदूरंगदोउअइझाओ, शौ० सानुनयं मुहे त्तअं पडिवालेसुमं जावअहं-
 अज्जउ त्तस्समुहं सदिट्ठं करेमि, राजा वैकूव्यं नाटयित्वा प्रिये विरम्यतां दुःखमास्ते ब्राह्मणः शौ० राजानमवलोकयंती शनैः
 परिक्रामति बालकः आतुकअहिं अं वागच्छति आतुककुत्रां वागच्छति, राजा सरवेदं यत्र ते पितुः कलत्रं भूत्वा गम्यते बालकः
 अडेवदुअकहितुमं अंबंणे दुमिच्छसि (अरे बटुककुत्रत्वमंबां नेतुमिच्छसि) इति मातुः पदांतं धारयति बटुः सकोपं अवेहिगम्म-
 दास (अपेहिगर्भदास) इति क्षिप्त्वा पातयति बालकः साधरमंगं पितरोपश्यति उभौ सास्त्रमालोकयतः राजा भो ब्राह्मणान-
 पराद्धं किल शेषवंतं न्नाहं स्पेवकर्तुं बालकमुत्थाप्य शिरस्याघ्राया लिंग्य च सर्वैकूव्यं किं वत्समन्युभरविस्फुरिताधरोष्ठः पापस्य-
 १ अतुमन्यतां मे एतस्य द्विजवरस्य दासीत्वमार्थमुवाच, २ आगच्छ भवति आगच्छ दूरंगत उपाध्यायः, ३ सुहृत्प्रतिपालयत्वं यावदहमार्थमुवाच मुरवंस-
 दृष्टं करोमि.

चं. को.
१३

पश्यसिमुखंममनिर्घृणस्ययेषांप्रियानशिशवः पिशिताशनानांतेषामपिप्रियतभावनितातिरश्चां २६ तत्किंमांचांडालमनुगच्छसि
मातरमेवानुगच्छ इतिवैकुण्ठनाटयति शैल्या. अज्जउ न्नाकिंममंदमाइणिअणुसोअंतोमहेसिणोकज्जंसिदिलेसि, इतिबालकं
गृहीत्वा परिक्रामति बालकः आवुकपरि ताहि२ इतिनिष्क्रांतः राजा चिरमवलोक्यहाहतोस्मीतिपातयत्यात्मानं ततःप्रविश
तिकौशिकः आःकथमद्याधुनापिनमेसंभृतानिदक्षिणासुवर्णानि राजा श्रुत्वाससंभ्रमंउत्थायभगवन्गृह्यतांतावदर्धं कौ०
आःकृतमर्धेनयदिप्रतिश्रुतमवश्यंदेयंमन्यतेभवान्तन्मिःशेषमेवप्रयच्छ नेपथ्ये धिक्कृतपोधिग्नतमिदंधिग्नज्ञानंधिग्नबहुश्रुतं
नीतवानसियद्वह्मन्हरिश्चंद्रमिमांदशां २७ कौशिकः श्रुत्वासक्रोधं आःकेपुनरमीधिक्षाब्देनमांगर्हयंति ऊर्ध्वमवलोक्य अ-
येकथममीविमानचारिणोविश्वेदेवाः क्रोधंनाटयित्वा कमंडलुवारिणोपस्पृश्य शापजलगृहीत्वाधिगनात्मज्ञाअरेरेक्षद्रक्ष-
त्रियपक्षपातिनः पंचानामपिवोजन्मक्षत्रयोनोभविष्यति तत्रापिब्राह्मणोद्रौणिःकुमारान्वोहनिष्यति २८ पुनरूर्ध्वमवलो-
क्य सहर्षं अयेकथममी महृष्टिपातभयकंपितलोलघटाटंकारपूरितवियत्स्वलतोविमानात् बल्लाह्वजांशकविदष्टकिरीटको
दिप्रभ्रष्टकुंडलमवाङ्मुखमापतंति २९ राजा ऊर्ध्वमवलोक्य सभ्रमं अहोप्रभावस्तपसां स्थानेखलुक्लिश्यतिहरिश्चंद्रः भ-
गवन्मलमन्यथासंभाषितेन गृह्यतामर्जितमिदंभार्यातिनयविक्रयात् शेषस्यार्थेकरिष्यामिचांडालेप्यात्मविक्रयं ३० कौशि०
सक्रोधंकृतमर्धेन नन्वशेषमेवदीयतां राजा भोःसाधवः केनापीत्यादिपठंति ततःप्रविशतिचांडालवेषः सालुचरोधर्मः२
१ आर्यपुत्रकिंमामंदमाग्यामनुशोचयन्महर्षेः कार्यंशायिलयासि.

ना०
३

१३

स्वगतं मयाधियंतेभुवनान्यमूनिसत्यं च मां तत्साहितं विभर्ति परीक्षितुं सत्यमतोस्य राज्ञः कृतो मया जातिपरिग्रहोऽयं ३१ चिरंध्या-
 त्वासाश्चर्यं प्रणिधानतोऽयं पश्यन् स्य राजर्षेर्हं रिश्र्चंद्रस्य तुल्यं न पश्यामि भवतु तत्सकाशमेव गच्छामि परिक्रम्य प्रकाशं अ-
 डेसालमे अकागेहि देतु एअ त्थपे द्वालके अनुचरः महदल आकिंत ए सवण्णा गालेकाद चै आडसूलेपाद च्चे धर्मः अडेन वकिं ड-
 मिणा सुणि देण, इति परिक्रामति राजा केनापीत्यादि पठति लक्षार्थेनेत्यादि च सर्वतो वलोक्ष्य सर्वदेवं कथं मया मंदभागेन न-
 कश्चिदर्थी हाहतोस्मीति मूर्च्छितः पतति धर्मः आकर्ण्य दृष्ट्वा स्वगतं कथं मया सोमहासत्वो मोहमुपगतस्तिष्ठति भवत्वेवंतावत् स-
 संक्रममुपगम्य प्रकाशं अडेउ त्येहि अहं केतु एअ त्थीतागेण्ह एदं जधाप थिदं सवण्णं राजा सहर्षमुत्थाय भोः साधो उपनीय-
 तां ३ दृष्ट्वा सविषादं भद्रमवानर्था धर्मः बादं अहं केतु एअ त्थी (अहंतवार्थी) राजा तत्कोमवान् धर्मः सर्वमसाणा धिवड्गुस्म-
 द्वाधि आडपच्च इदं बहु द्वाणणि उच्चंडालमहतत्तल्लेहके, राजा सावेगमपसृत्य कौशिकस्य पादयोर्निपत्य भगवन् प्रसीद प्रसीद
 तवैव दासतां गत्वा वरमान् पुण्यमस्तमे न दृष्ट्वा न श्रुता च येयं ब्रह्मं चंडालदासता ३१ कौशिकः धिङ्मूर्ख स्वयं दासास्तपस्वि-
 नस्तत्किं त्वया दासेन मे क्रियते राजा सात्तु नयं भगवन् यदादिशासितत्करिष्ये को० शृण्वंतु विश्वे देवाः यदादिशासितत्करोषि
 राजा बादं करोमि को० यद्येवमस्मिन्नेवार्थिनि विक्रीयात्मानं प्रयच्छ मे दक्षिणा सवर्णानि राजा सर्वे कूव्यमात्मगतं अहं हका-
 १ अरे सारमेय कगृहीतस्त्वयार्थपे द्वालकः, २ अरे तव किमनेन श्रुतेन, ३ अरे उतिष्ठा हंत्यार्थं तत्तृणाणे दंयथा प्रार्थितं सवर्णं, ४ सर्वशमशानाधिप-
 तिर्गुल्मस्थानाधिकारप्रत्याधित बहुस्थाननियुक्तश्चंडालोहं,

चं. को.

१४

गतिरिदानीं प्रकाशं भगवन्प्रदादिशसि चंडालमुपगम्य भोः स्वजातिमहत्तरसमयेनमांकेतुमर्हसि चंडा० अधकीदिसेदे
 शमए (अथकीदृशस्तेसमयः) राजा श्रूयतां भैक्ष्याशीदूरतस्तिष्ठन् रथ्यांबरपरिच्छदः यद्यदादिशतिस्वामीतत्करोम्यविचा
 रयन् ३३ उभोसपरितोषं अडेसुदुष्टेतेसमए गेणहएदंसुववणं, इतिदूरादर्पयति राजा गृहीत्वासहर्षं अनृणस्यममे
 दानीमशप्तस्यद्विजातिना अपरिभ्रष्टसत्यस्यस्लाघ्या चंडालदासता ३४ कौशिकंप्रतिसानुनयं भगवन्प्रतिगृह्यतामिद
 मशेषंधनं को० सबैलक्ष्यं दास्यासि राजा सालुनयं भगवन्गृह्यतां को० परिगृह्य स्वगतं किमतः परनिर्बंधेनभवतु
 गच्छामि सबैलक्ष्यंतथाकरोति राजा सविनयमंजलिंबध्वा भगवन्कालक्षेपकृतस्त्वपराधोमांप्रतिमर्षणीयः को० क्षांत-
 मितिनिष्क्रांतः राजा चंडालमुपगम्य भोः स्वजातिमहत्तरक इत्यर्थोक्तेसुखमावृणोति भोः स्वामिन्नाज्ञापयकिंमयादासेन
 कर्तव्यं धर्मः सपरितोषमात्मगतं यन्नदृष्टपूर्वनवाश्रुतपूर्वकर्म प्रकाशम् अडेदक्षिणमसाणंगदुअमिडअचीडहाड-
 केणभविअअहोल तंजगिद वंअहंपिस्सभवणंजेव्वगच्छामि राजा यथाज्ञापयतिस्वामीइतिनिष्क्रांताः सर्वे इति-
 आर्यक्षेमीश्वरकृतेचंडकौशिकनाटकेतृतीयोऽंकः ३ ५ ५ ५ ५ ५ ५
 ततःप्रविशतिचंडालाभ्यामनुगम्यमानः सचिंतोराजा चंडालो ओशलधअज्जाओशलधणहोइएशेवइइतेताकिंएअ-
 १ अरेसुदुष्टेतेसमयः गृहाणेदंसुववणं, २ अरेदक्षिणस्मशानंगत्वामृतकचौरहारकेणभूत्वा होरात्रंजागतव्यंअहमपिस्वभवनेवगच्छामि, ३ अप
 सरतार्याः अपसरतनभवत्येषवध्यस्ताकिमन्नपश्यथ,

ना

१४

पेक्खवध आकर्ण्यकाशे अज्जाकिंमणधके एशोकहिंवाणी अदिति एशोकिलतवशशीशामिणोमहदलशशाआशादेबहुदलंशावण
 णअंगेण्हिअदाशन्नणंपडिवण्णेतालक्खणाणिमिन्दस्सिणमसाणंणीअदि, राजा निश्वस्यात्मगतंकष्टमनवधिरयंयथोत्तरदारु
 णोमेव्वसनपरंपरापातः तथाहि इदमस्यममम्वपाकदास्यंवसतिघेरितरंमहाशमशानं सूतकंबलहारिताचकर्मपरिशांतंव्यसनेधहो
 नदेवं १ सोत्सुक्यं ससुरवल्विदमुच्यते दुःस्वदुःखोस्तिरोधीयतइति यतोदक्षिणानृण्यनिर्हृतंमाभिदानीसुनर्दास्थशोकोबाधते
 वैकुण्ठनाटयित्वा किंशोचामिमदेकबांधवतयासंप्रत्यनाथाः प्रजाः किंबंधूनतिवत्सलानशरणान्किंतांश्चभृत्यानहं किंदासींद्दिनस
 द्धनिप्रियतमांवत्संचकिंवाशिशंतंकिंबंडालमुजिष्यतामुपगतःपापोनिजंजीवितं २ स्मृतिमभिनीय सरवेदं दुराराध्येतस्मिन्परम
 तपसांधामनितदामुनोविश्वामित्रेकथमपियदानृण्यमभवत् तदाक्षिसंहस्त्राप्ररुदितसुरवंबालतनयंतदंतःशल्यमांत्रणामिवविरूढं
 ग्लपयति ३ चंडालो पुनस्तदेवपठतः राजा विचिंत्यसरवेदमात्मगतं अहहदृढंपीडयति मांसंप्रतिनद्यत्तदा त्वरयतिगुरो
 र्भक्त्यातास्मिन्द्दिजन्मनिरोषणेकदतिचतदाक्षिसेबालेपदांतनिरोधिनि विधुतविधुतेर्बाण्योत्पीडेर्जडीकृततारकाकथमपितया
 क्रूरेदृष्टिश्चिरान्मयिसंहता ४ सर्वेकुण्डं हादेवि यदितपनकुलोचितावधूस्त्वयदिविमलेशाशिनःकुलेप्रसूतामयिविनिपतिता-
 सिमस्मराशोक्ततनुधृताहुतिवत्तदाकथन्तु ५ अपिच राजसुत्रि उपनतनवमालिकाप्रसूनेःस्वजमपियापरिखिद्यसेसृजंती
 परिजनवनितीचिदानिकर्माण्यपरिचितानिकथंविधास्यसित्वं ६ चंडालो अडेणादिदूरेदस्सिणमसाणेतातुलिअंआअच्छ,
 ७आर्याकिंमणधकेएषकुत्रवाणीयतइति एषकिलतपस्वीस्वामिनोमहत्तरस्वसकाशाद्दुहतरंसर्वणंशृहीत्वादासत्वंप्रतिपन्नः तस्माद्रक्षणानिमित्तं दक्षिणस्मशानं नीय
 ते, २ अरेनातिदूरं दक्षिणस्मशानं तस्मात्त्वरितमागच्छ,

चंको
१५

राजा दृष्ट्वा सावष्टंभं अयेकथामिदं तन्महास्मशानं तथाहि विदूरादभ्यसेर्वियतिबहुशोमंडलशतैरुदंचत्पुच्छाग्रस्तिमितविततैः प-
क्षतिपुटैः पतंत्येतेगृध्राः शवपिशितलोलाननगुहागललालाक्रेदस्थगितनिजचंचूभयपुटाः ७ नेपथ्येकलकलः राजा कण्ठदत्त्वा
अवलोक्य च अहोबीभत्सरोद्रनामहास्मशानस्य तथाहि इमामूर्छत्यंतः प्रतिरवभृतः कर्णकटवः शिवाः क्रूराक्रंदैराशिवपट्टहाडं व-
ररवाः ज्वलंत्येतेतापस्फुटितनूकरोटीपुटदरीलसन्मस्तिष्काक्ताः शमितजटिलग्राहुतभुजः ८ अग्रतोवलोक्य सन्लाघं अहोबी-
भत्समपिस्पृहणीयमिदं वर्तते भद्रकुणप सर्वस्वग्राहिभिः प्रणयिभिः श्वशवापदगणैर्यथेष्टमुपभुज्यमानो धन्यस्त्वमासि तथाहि
भिनत्यक्ष्णोर्मुद्रांसिरसिचरणोन्यस्थकरतः शिवास्तूकोपांतैः सतिरसनाग्रं विलुठितं छिनत्तिश्वामेद्रं प्रथयतिचगृध्रोत्याविधरं-
यथेष्टव्यापारास्त्वधिकुणपयत्स्वपापदगणाः ९ अहोनिःसारताशरीराणां तन्मध्यंतदुरस्तदेववदनंतेलोचनेतेभ्रुवोजातंसर्वम-
मेध्यशोणितवसामांसास्थिलालामयं भीरूणां भयदं त्रपास्पदमिदं विद्याविनीतात्मनांतन्मूढैः क्रियते वृथा विषयिभिः क्षुद्रोभिमानग्रहः
१० चंडालयोरेकः अग्रतो दृष्ट्वा अंडेपडवेक्ष्य एदंतुंगतलुसिहडवासिणिं भवदिचंडकच्चाइणिं, अपरः एवं कलेह्य, तथाक-
त्वा णिम्यहिअचंडमस्ति एमहिशमहाशूडामिण्णगान्ति एकच्चाइणिगजच्च भवस्ति एलस्सवसुमचंडसूडइत्थिए, राजा सर्वतो-
वलोक्य सविस्मयं अहोबीभत्सोपचारमियत्वं कात्यायन्याः तथाहि जरान्निर्मल्यादयामृतमहिषगोकंठलुठिताः प्रलंबंते घंटाः श्र-
१ अरेप्रणवावः एतांतुंगतरुशिरवरवांसिनीं भगवतींचंडकात्यायनीम्, २ एवं कुर्वः ३ निर्मथितचंडमसुकेमहिषमहासुराभिन्नात्रकेकात्याय-
निगजचर्मवस्त्रं केरक्षमांचद्रचूडस्त्रि,

वणकदुत्कारपटवः तरुस्तंभेदेव्याः कृत रुधिरपंचांगुलितलेरटत्येतेयस्मिन्प्रकृतिबलिलोलाबलिभुजः ११ सप्रणाममंजलिंबंधा म-
गवतिचिंदिप्रेतेप्रेतविमानप्रियेलसत्येते प्रेतास्थिरोद्रूपेप्रेताशिनिभेरविनमस्ते १२ नेपथ्ये कलकलः राजा आकर्ण्य अहोना
नादिगंतपातिनांस्वर्नाडपसुत्स्कानां दिवसावसानशांतिनां संरावणविहंगानां प्रतीचीदृष्ट्वा नकस्यचिन्नामनदुरतिक्रमादेवपरिपा
टी तथाहि अथमसौगणनागणदीपकस्तरलकालभुजंगाशिरवामाणिः क्षणाविडंबितवाडवविग्रहः पततिवारिनिधौविधुरोरविः १३
समंतादवलोक्य सविस्मयं संध्यावत्यास्त्रशोणंतनुदहनचिंतांगारमंदार्कविंबंतारानारास्थिकीर्णविशदनरकरंकायमाणोज्वलेदु
हृष्यन्तर्चरोघंघनतिमिरमहाधूमधूमानुकारंजातलीलास्मशानंजगदखिलमहोकाळकापालिकस्य १४ चंडालो दृष्ट्वा क
धं (कथं) अस्तंगच्छदिसूलेवइहद्राणंगदेजधावइहो, एसेतमसंघाडेचंडालकुलंवओछरेदि, राजा सर्वतोवलोक्य सावष्टं-
भं अहोअतिगभीरभीषणाः संप्रतिवर्तंतेस्मशानशाखिनः तथाहि आस्कंधादुत्पतंतः पृथुकुहरगृहद्वारिकूजंत्युल्लकाधुन्वं-
तः पक्षपालीः प्रबलकिलकिलामूर्ध्निगृधाः पतन्ति शाखाग्रालंबिशौर्यकुणपघनवसागंधमाघायरोद्रंक्रंदंतः स्फुरयन्तिस्फुरदनल
शिरवाः फेरवः फेल्कतानि १५ एकः जनांतिकं अडेविविधवेताडसंकुडे एसेदस्त्रिवणमसाणेतासिध्यं २ गच्छह, अन्यः एवं
कलेह, उभौ प्रकाशं अडेमहदडअस्सआण्णाएएदंमशाणंआहिडंतेनअहोरत्तंतुएअप्पमत्तेणाचिद्विद्वं राजा सहर्षं
१ अस्तंगच्छदिसूरेविध्यस्थानंगतोयथावध्यः एषतमः संहारश्चंडालकुलंबकोवतरति, २ अरेविविधवेतालसंकुलएषदक्षिणस्मशानस्समाच्छिद्यं गच्छा-
वः, ३ एवंकुर्वः, ४ अरेमहत्तरस्याज्ञयेतत्स्मशानमाहिडमानेनाहोरत्तंतुयथाअप्पमत्तेनस्थातव्यम्,

चं. को.
१६

एवंयदादिशानिस्वामी नेपथ्ये कलकलः चांडालो सभयं ह्रीमादिके समुत्थिदेनिशाकडेतासिध्यं पडाअह्म, इतिनिष्क्रांतो रा
जा सावष्टंभं परिक्रम्य दृष्ट्वा अहोबीभत्सदर्शनाः कोणपनिकायाः तथाहि जरत्फूपाकारेनैयनपरिवेषैस्तनुशिराकरालोच्चैर्घो-
णाः कुटिलरदनाः क्रूरवदनाः अमीनाडीजंघादुमकुहरनिम्नोदरमुवोचनस्त्रायुच्छन्नस्थपुटयटनंबिभ्रतिवपुः १६ सकौतुकम
वलोक्य अहोकीडाकलहकोशलंपिशाचानां तथाहि पिबत्येकोन्यस्माद्भनरुधिरमाच्छिद्यचषकंज्वलाज्जिह्वोवक्राद्गलितमपरो
लेटिपिबतः ततस्त्यानान्कश्चिद्विनिपतितांछोणितकणान्क्षणादुच्चैर्ग्रविोरस्यतिलसद्दीर्घरसनः १७ सकौतुकमवलोक्य स
स्मितं अहोचुरवलुभोः परिहासद्वदुर्विदग्धानांकेलिरपिरसांतरमालंबतेयातुधानानां तथाहि क्रूरम्यः संभोगोमृदुमधुरचेष्टांगल
लितः कटाक्षाः कान्योन्यंमलयविततोल्काद्युतिभृतः कदंष्ट्रासंघदृज्वलितदहनश्रुंबनविधिर्घनाम्लेषः कायंप्रतिरसदुरः पंजररवः
१८ सष्टणमवलोक्य धिगतिबीभत्समेतत् चिताग्नेराकृष्टंनलकशिरवरप्रोतमसकृस्फुराद्भिर्निर्वीप्यप्रबलपवनैः फूत्कृतशतैः शि
रोनारंपेतः कवलयति तृष्णावशाललत्करालास्यः पुष्पदूदनकुहरस्तूक्ष्णिरतिच १९ स्मृतिममिनीय अलममीषांदर्शनकुतूहलितया
तद्यावत्स्वाम्यादेशमनुतिष्ठन्परितः श्मशानमेवपर्यटामि परिक्रम्य दृष्टिममिनीय अहोगभीरतानिशीथिन्याः तथाहि मुष्टि-
ग्राह्यंतिमिरमभितो निन्दुते दिग्विभागं पादन्यासः स्वलतिविषमे निष्फलादृष्टिपाताः धाराभिन्नांजनगिरिस्तद्वलुसवर्णांतर
त्वाल्लुब्धाद्वेतः स्फुरतिपरितो नीलिमैवैकतानः २० भवचूच्चैस्तावद्वाहरामि कःकोत्रभोः श्रूयतांममश्मशानाधिपतेः स्वामि

१ हामातुके समुत्थितो निशाकरस्तस्माच्छीघ्रं २ पलायावः,

ना.
४

१६

नोव्याहारः अकृत्वामत्सरिज्ञानमदत्वामृतकंबलं प्रवर्तनीयाः केनापिनश्मशानोचिताः क्रियाः २१ तदद्यप्रभृति एतत्तथेति
 करणीयमिहाप्रमत्तैराज्ञाव्यतिक्रमसहः किलनास्मिभर्तुः ब्रह्मैन्द्रवायुवरुणप्रतिभोपियः स्यान्तस्याप्ययं प्रतिभतोस्तुजोमदी-
 यः २२ कथं कश्चिन्नव्याहरति भवत्वन्वतोव्याहरामि परिक्रम्य कः कोत्रभोः नेपथ्ये अहमहंतोः राजा सावष्टंभं कथं प्रतिव्या-
 हारः भवतु शब्दानुसारेणोपगम्य निपुणमवधारयामि, कोयमिति परिक्रम्य नेपथ्याभिमुखमवलोक्य च साविस्मयं अथको-
 यं स्वद्वंगधृग्भस्मकृतांगरागोनरास्थिभूषोज्वलरम्यकांतिः कपालपाणिर्नृकरंकमोतिराभातिसाक्षादिवभूतनाथः २३ ततः प्र-
 विशांतिकापालिकवेषो धर्मः अहमहंभोः अयाचिनोपस्थितमैक्ष्यवृत्तिर्निर्वृत्तपंचेंद्रियनिस्तरंगः व्यतीत्यसंसारमहाप्रमशानं चरा-
 म्यत्रीभत्समिदंश्मशानं २४ विचिंत्य स्थानेखलुसरुद्रोभगवान्महाव्रतंचचार परः किलायंप्रकर्षः कामचारिणां किंतु मैक्ष्यादे-
 तंतपोदैतां क्रियादैतंचतत्परं कलभंसर्वमेवेतदात्मादैतंतुदुर्लभं २५ समंतादवलोक्य साशंकमात्मगतं मयाधियंते सुवनान्य-
 मूनिसत्यंचमांतत्सहितं विभर्ति परीक्षितुंसत्यमतोस्यराज्ञः कृतोमयावेषप्ररिग्रहोयं २६ विचिंत्य साश्चर्यमात्मगतं आश्चर्यं
 दुःखपरंपरास्वशोचमानस्यराजर्षेर्हरिश्चंद्रस्यचरितं अथवाप्रकृतिरियंमहात्मनां कुतः स्रखंवादुःखंवाकिमिवहिजगत्यस्ति
 नियतं विवेकप्रध्वंसाद्भवति स्रखदुःखव्यतिकरः मनोवृत्तिः पुंसां जगति जयिनी कापिमहतां ययादुःखं दुःखं स्रखमपि स्रखंवा-
 नभवति २७ भवतु तत्सकाशमेव गच्छामि परिक्रम्य दृष्ट्वा सस्त्राघं अये अयमसौ महात्मा तदुपसर्पामि
 तथाकृत्वा भोः राजनृसिद्धिभाजनंभूयाः राजा स्वागतं महाव्रतचारिणो नैष्ठिकस्य कापालिकः भोः राजन्नर्थिनो वयं भवं

चं.कौ.
१७

तमुपागताः राजा लज्जानाटयति कापा० अलंब्रीडया योगचक्षुषोहिवयंविदितवृत्तांताएवभवतः तथाप्येवमवस्थस्या-
पितेननःसमीहितदानेदारिद्र्यं तथाहि परेषामुपकारायनकथंचिन्नसाधवः कुहूमपिसमासाद्याधिनोतीदुर्वनस्पतीन् २८
तदवधत्तांभवान् राजा अवहितोस्मि कापा० वेतालवज्रगुटिकांजनपादलेपदैत्यांगनाविधिरसायनधातुवादाः तच्चित्यतांक-
रनलोपगताममैतेविघ्नैःपदैरिवयथानतिरस्क्रियंते २९ तदादिश्यतांविघ्नप्रत्यूहइति राजा भोःसाधकयोगबलज्जानात्येव
भवानस्वाधीनमिदन्नःशरीरकंतत्स्वाम्यर्थविरोधतः प्रयतिष्ये का० भौराजन्कुतोत्रस्वाम्यर्थविरोधः नन्वाज्ञामात्रसंपा-
द्यनःसमीहितंभवतः तदितोनातिदूरेसिद्धरससन्निधानमस्ति तद्यदास्माभिरारंभणीयमस्ति भवतापुनरिहस्थेनैवविघ्नप्रत्यूहं
प्रतिसावधानेनभवितव्यं इतिनिष्क्रान्तः राजा सावष्टंभंसर्वतःपरिक्रम्य प्रोत्सरत २ विघ्नाःसर्वथाप्रतिहतोवःप्रसरः नेपथ्ये रा-
जन् यथाआज्ञापयसि श्रेयांसिविद्वत्द्वाराण्यद्यविद्याः स्वयंवराः सिद्धयःकामचारिण्यःस्त्वदाज्ञांकोतिवर्तते ३० राजा स्मृत्वास-
हर्षं दिक्ष्यानथेतिप्रतिपन्नमस्मद्वचनंविघ्नैः प्रियंनः २ ततःप्रविशंतिविमानचारि ण्योविद्याः २ सहसोपसृत्य राजन्हृदिश्वद्रादिस्थावर्ध-
से तथाहि पश्य त्वय्यचेष्टतराजन्येकुल्योयदारुणोमुनिः विद्यास्त्वद्विपदांमूलंतावयंसमुपस्थिताः ३१ राजा दृष्ट्वासाश्चर्यमा-
त्मगतं कथमिमास्ताभगवत्योविद्याः यास्तुभगवतोविश्वामित्रस्यापितीव्रैस्तपोभिरवसन्नं प्रकाशं अंजलिबद्धा नमस्त्रिलो-
कविजयिनीभ्योविद्याभ्यः विद्याः राजन् त्वदायत्तावयंअतस्त्वंशाधिनः राजा यदिमामनुग्राह्यंभवत्योनुमन्यंते ततोभग-
वतंकौशिकमुपतिष्ठध्वं ततो नपराद्धंमुनेरात्मानंसमर्थयामि विद्याः सविस्मयंपरस्परमवलोक्य - राजन् एवमस्तु इतिनि-

ना-
४

१७

क्रांताः ततः प्रविशतिस्कंधारोपितनिधानेनवेतालेनानुगम्यमानः काषालिकः ३ सहसोपसृत्य राजन्दिष्ट्यावर्धसेसंसिद्धरसस्यास्य
महानिधानस्यलाभाप्युदयेनतदुपयुज्यतांभगवान् रसेन्द्रः यस्योपयोगादवधूयमृत्कमासाद्यसद्योभरलोकमार्गं आरूढकल्पद्रुम-
मंजरीणिशिरांसिमेरोर्विहरंतिसिद्धाः ३२ राजा ननुदासभावविरुद्धमेतत् एवंकिलवंचितः स्वामीस्यात् कापाः साश्चर्यमात्म-
गतं भवत्वेवंतावत् प्रकाशं यद्येवंगृह्यतांसकलत्रस्यात्मनोनिष्क्रयायैतन्महानिधानं राजा कथमेवंप्रविष्यति यतोऽधनदासभावं
मन्यन्ते स्वाम्यार्थतस्तुनेदंप्रत्यारव्यानमर्हति इत्यनुमतएवायंभवतः संकल्पः तत्प्राप्यतांस्वामिनोनिष्कृतं सर्वमिदंमहानिधानं का-
साश्चर्यमात्मगतं अहोर्धैर्यमहोज्ञानमहोमहानुभावताच अथवा चलंतिगिरयः कामंयुगांतपवनाहताः कृच्छ्रेपिनचलत्येवधीरा-
णांनिश्चलंमनः ३३ तन्ममापिकिमतिनिर्वर्धयेन प्रकाशं वेतालं प्रतिभद्रगम्यतांक्रियतामस्यराज्ञः समीहितं वेतालः सप्रणामं जंसा
धओआणवेदि इतिनिष्क्रांतः कापाः समंतादवलोक्य भोराजन् प्रभातप्रायावर्ततेविभावरी तत्साधयिष्यामस्तावत् राजा
भोसाधकस्मर्तव्यावयंदुस्थितकथास्तु कापाः राजन्देवतास्त्वांस्मरिष्यंतीतिनिष्क्रांतः राजा प्राचीमवलोक्यसप्रसादं अथेक
थं तमोनिर्भिद्यगहनंसंध्यारुणपुरःसरः अनुग्रहायलोकानासुदेत्ययमहर्षतिः ३४ तद्यावदहमपिभगवतीभागीरथीतीरमुप
गम्यस्वाम्यादेशमनुतिष्ठामि इतिनिष्क्रांताः सर्वे इतिआर्यक्षेत्रमीकृतेचंडकैशिकनाटके श्मशानचरितं नामचतुर्थोक्तिः ४ ७
ततः प्रविशतिविकृतमलिनवेषोराजा सनिर्वेदं निश्चस्यकष्टंभोः कष्टं यद्वैरंमुनिसत्तमंस्यसहृदांत्यागस्तथाविक्रयोदाराणांतन
यस्यचेदमपरंचांडालदास्यंचयत् दुर्वाराणिमयाकठोरहृदयेनात्तानिमूढात्मनायस्यैतानिफलानिदुःकृतमहोकिं नामतद्दारुणं
१ यत्साधव आज्ञापयंति.

चंको-
१८

सर्वेकुर्व्यं अहोबलवतीभावितव्यता कुतः मामानम्रशिरोधरं प्रभवताकुद्धेन राज्यश्रियायद्विश्लेषयतापितेन मुनिनानिःशेषि-
तनस्त्रयं तन्नापिव्यसनप्रियेण विधिना वृत्तं तथा निष्ठुरयेनात्मातनयः कलत्रमपि मे सर्वविलुप्तं क्षणान् २ चिन्तां नाटयित्वा दीर्घं च
निश्चस्य सर्वेकुर्व्यं अहह शोचंती रजनीषु देन्यविधुरानूनं कृशांगी मया कर्तव्यं किल चिन्तयंत्यनुदिनं सानि क्रयं चेतसा प्राणानामव-
लंबनं च कुरुते भूयोपि मे संगमे हा कष्टं यदि मां दशा मुपगतं पापं न सावेति मां ३ निश्चस्य हावत्सरोहिताश्व धात्रीजभां कशतदुर्ल-
लितः कथं नु भूमौ चिरं लुठसि वत्स विरूढनिद्रः त्वामद्य प्रार्थिव शतैरभिनंदिता ज्ञमाज्ञापयंति बटवः श्रुतदुर्गरूढाः ४ चिरं विचिंत्य
सकरुणं सज्जोमोलिरयं पतंतु विपदस्ता सां कृतस्वागतं यत्सत्यं कृतकृत्यस्य मनसा तुल्या विपत्संपदा वत्स त्वं तु दुनोषि मे घटद-
यं येनां कशायोचितः क्रूरेणा कृतकृत्य एव सहसा दष्टोसि देवाहिना ५ साशंकं शांतं पापं प्रतिहतममंगलं वत्सस्य क्रूरेणा कृतकृ-
त्य एव गमिनो देवेन कष्टां दशां वामाक्षि स्पंदनं सूचयित्वा दक्षिणशुजस्फुरणं च सहर्षं स्पंदते वामनयनं बाहुः स्फुरति दक्षिणः
व्यसनाभ्युदयो प्राप्ताविदं कथयतीव मे ६ विचिंत्याथ वा किमद्यापि व्यसनोदयचिंतया पर्याप्तः खलु दुरात्मा हरिश्चंद्रहतकः तथा
हि अतः परं यद्यसन्नूनमभ्युदयो हि सः पापस्याभ्युदयद्वारमिदानीं भरणं हि मे ७ प्रविश्यापटाक्षेपेण चण्डालः २ अडेसुदस्स,
राजा साशंकं भद्रकिं कृतस्य चण्डालः अडे एवं भणामि जथासुधस्सवल्लभस्स पासपाडिवत्तिणी इत्थिआकलुणं कलुणं गेअंती
चिठ्ठुदिता तुडिदं २ गदुअगेण्हसेसुद्धकं बलं अहं पिशामि णोशकासंगच्छामि, इति निष्क्रान्तः राजा परिक्रामति नेपथ्ये
१ अरेसुतस्य, २ अरे एवं भणामि यथासुतस्यवल्लभस्य पार्श्वपरिवर्तिनी स्त्री करुणं करुणं रुदतीति श्रुतिस्मात्त्वरितं त्वरितं गत्वा गृहाणास्याः शक्त्यं कं बलं अहमपि स्वा-
मिनः सकाशांगच्छामि,

ना-
५

१८

हैजादकहिंसिदेहिमेपडिवअणं, राजा श्रुत्वासकरुणं अहहदारुणः प्रलापः ततः प्रविशानियथानिर्दिष्टावेक्यं नाटयंती
 शैल्या २ हाजादकहिंसिदेहिमेपडिवअणं इतिस्तंभं नाटयित्वा विरसंज्ञालब्धा सास्त्रं हाजादणजुत्तंदाणि जं पिदुणा विदेज
 धापरिच्चत्तातधातुमपिमंमंदभाइणिं परिच्चयसी, इतिमोहं नाटयति राजा श्रुत्वा अवलोक्य च सवेक्यं कथमियमपितपस्मि
 नीभत्रापरित्यक्ता सर्वथा सर्वत्र निष्करुणताहतविधेः शैल्या ससंभ्रममुत्थाय सव्यामोहं किंखुएदंवट्टईकहिंगदोमेपुत्तओ,
 दृष्ट्वापरिच्चय पुत्तककिंतिमंणालवसि एआइणीभाआमिक्खुअहंकिणपेक्खवसिएदंभीसणंमहामसाणं, सोन्मादं किंभ
 णसि उवइद्वाअस्सकालणादोकुक्खमाइं अवचिणंतो कोडरादोणिक्कमिअकणहाहिणादट्टहिति, ससंभ्रमं केदिकदिंसोक
 णहाहिकिंतिमंणदसेदि, समंतादवलोक्य अलिअंअलीअंकुदोएत्यकणहाहीहाजादउत्थेहि २ उवणेहिदावउवइद्वाअस्समरव
 ठिदाइंमात्तूरवत्ताइंतिलच्छेत्तसंभवाइंदम्मंकुराइंअदिकामदिसे होमवेलापडिणिअनादाणिंसवेबह्मआरिणोह्विस्संति, उ-
 त्थापयितुमिच्छतीसावेगं कथंसच्चकंजेवमंमंदभाइणिंसमुद्धिअदूरंगदोसि हाहदंस्मिमंदभाइणी, इतिमूच्छं नाटयति
 १ हाजातकुत्रासिदेहिमेप्रतिवचनम्, २ हाजातनयुक्तमिदानीयसिन्नापितेयथापरित्यक्तात्वात्त्वमपिमांमंदभाग्यांपरित्यजसि, ३ किंखल्वेतद्वर्तते
 कुत्रगतोमेपुत्रकः, ४ पुत्रककिमितिमांणालपसि एकाकिनीविभेमिरवत्त्वहम्, किंनपश्यसिइदंभीषणंमहाभ्रमशानं, ५ किंभणस्युपाध्यायस्यकार-
 णात्कुक्खमानिअपचिन्तन्कोडरान्निक्कम्यकृष्णाहिनादष्टोस्मीति, ६ कुत्रकुत्रासोकृष्णाहिः किमितिमांनदशति, ७ अलीकमलीककुत्रोत्रकृष्णाहिः
 उपविश्य सकरुणं जातोनिष्ठोनिष्ठउपनयतावदुपाध्यायस्यारवंडितानिमालूरपत्राणितिलक्षेत्रसंभवानिदंभांकुराणि अतिक्रामत्यस्यहोमवेला प्र-
 तिनिधुक्ताः इदानीमर्वेब्रह्मचारिणोऽपविष्यति, ८ कथं सत्यमेव मांमंदभाग्यांसमुद्धित्यदूरंगतोसि हाहतास्मिमंदभाग्या,

चं. को.

१९

न

राजा सर्वेकृत्यं कष्टमकरुणस्यापितस्यविधेरमीसदुश्चवाव्याहाराः शैव्या संज्ञालब्धा सौपालंभं ^१ हाअज्जउत्तपेरखवदा
 णिअंकदुल्लहस्सपुत्तअस्ससंपदंअवट्ठंतरं सच्चधाणिक्खिक्खिदाणिवीसत्थहिअओचिट्ठसि अण्णंच तुएअहंसमादिट्ठाजं-
 पअत्तदोपालणीओएसोदेवालओ तंचमएपापसीलाएतथाणपरिवण्णं, राजा सविशेषकरुणं अहोमर्मस्सशिपरिदेविता
 नि शैव्या स्तस्यप्रत्यंगमवलोक्य पुत्तकएदंखुमुद्धमिअंकभास्सरनिडालवट्ठइमेस्ससिणिद्धपक्षलेपज्जंतपाडलेसिणिध्द
 धवलेलोअणे अअंचसहडिदट्ठिबंधोकठिणविस्तिण्णवच्चथलोताकिंएत्थसरिरेअलखस्वणंसंदिट्ठंकअंतहदएणतथास-
 च्चसंधस्सअज्जउत्तस्समममंदभाइणीएचरितेप्रमादो सच्चधाअआरणोधम्मोअप्पमाणंचलखवणं अळिअवाइणोविण्णा
 णइत्तका जदोबहुसोदिट्ठपच्चएहिंसमादिट्ठंहिबहुविअरखवणेहिंजधावंसवट्ठणोचक्खवन्तीसोपुत्तओदेभविस्सदिति ता
 मममंदभाएणीएभाअधेएहिंसवंअडिअंसवुत्तं, राजा साशंकं कथंसवादिनीकथावर्तते निपुणमवलोक्य सास्सं अयेकथं
 छत्राकारमिदंशिरः पृथुललातांतविशालेक्षणंचक्रांकोचरणोकरोसकमलावाजानुलंबोभुजो क्षामंमध्यमुरोविशालमुदरंतुल्लं
 १ आर्यपुत्रपश्येदानीमंकदुर्लभस्यपुत्रस्यसांप्रतमवस्थान्तरं सर्वथानिष्कपकुत्रेदानींविश्वस्तद्वदयसिष्ठासि अन्यच्च त्वयाहंसमादिष्टायत्ययत्नतः पालनीय ए-
 षतेबालकः तच्चमयापापशीलयातथानप्रतिपन्नं, २ पुत्रैतत्खलुतेसुग्धभृगांकभास्सरनिडिलपट्ठइमेस्सस्मिग्धपक्षलेपर्यंतपटलेस्सस्मिग्धधवलेलो-
 चने अयंचसहदितस्थिबंधः कठिणविस्तीर्णवक्षस्थलः तत्किमत्रशरीरेअलक्षणंसदृष्टकृतांतहतकेन तथासत्यसंधस्यार्यपुत्रस्यमममंदभाग्यायाश्च-
 रितेप्रमादः सर्वथाअकारणोधर्मोअप्रमाणंचलक्षणं अलीकवादिनोविज्ञानवितंकाः यतोबहुशादृष्टप्रत्ययेः समादिष्टास्मि बहविवक्षणेयंथावंशवर्धन-
 श्रक्रदत्तसोपुत्रकसेषविष्पतीतितन्मममंदभाग्यायायायैः सर्वमलीकंसंवृत्तम्.

कटिःपीवरानूनंभूपकुलांकुरः शिशुरयंसांभ्राज्यचिन्हांकितः ८ स्मृतिमभिनीय सर्वैक्यं कष्टमियताकालेनवत्सोमेरोहिता
 श्वोनूनमस्यामेववयोवस्थायांवर्ततेतदभिशांकतेमेहृदयं अथवाप्रतिहतममंगलंवत्सस्य शैव्या सोपालंभमाकाशे भेअवं
 कोसिअकिदत्थोदाणिंसि, राज्ञा सावेगं कथंभगवंतंकौशिकमुपालभते सर्वथानकिंचिद्विसंवदति तदलंपरपरिग्रहशंकया
 शैव्येयं चिरमवलोक्य सकरुणंकृतमद्यापिसंदेहेनकुतः सावाणीकरुणार्तनादविकलाप्यामंद्रतंत्रीस्वनातेचामीभ्रमरोय
 नीलकुटिलाःपर्याकुलामूर्धजाः तान्यंगानिकृशान्यमूनिसहसादुश्चत्यभिज्ञानिमेकांतिःसैवपुराणचित्रमलिनारेखाभिरु-
 न्नीयते ९ हावत्सरोहिताश्वकासिदेहिमेप्रतिवचनं इतिमूर्च्छितःपतति संज्ञालब्धा रोहिताश्वस्यमुखमवलोक्य अनु-
 द्विद्यमानदशनांकुरस्यस्मरामिशैशवंमंदभाग्यः प्राथितमंगलगुणगुलुकल्पितप्रतनुलोलजटावलिमंडितंमधुपलंघितमुग्धस
 रोरुहद्युतिमुखंतदिदंनविशजते १० हावत्सरोहिताश्वहातपनकुलबालप्रवालहाहरिश्चंद्रहृदयानंदनहाकुपितकौशि-
 कदक्षिणानृण्यप्रधानपण्य नैष्टंनदत्तंकुलोचितानिस्तरान्यवाप्तानियशोनकीर्णं न्यग्रोधबीजांकुरमूषरस्थंविडंबयन्व-
 त्सदिवंगतोसि ११ अपिच वत्स मूर्धाभिषेकपयसानपवित्रितस्तेदानैः करौनचरणावरिमौलिपतैः जातौधनुर्गुणकि-
 णांकधरौनबाहूलब्धोदयःप्रतिपदिदुरिवासिनष्टः १२ तत्कथमिहोपसृत्यविलपंत्यादेव्याः कथयाम्यात्मानं अथवानयु
 क्तमिमांतनयशोकदत्तमानांतपस्विनीस्वदशाविपर्ययेणापरेणोद्धृतं आत्मानमवलोक्य दुरात्मन्हरिश्चंद्रहतककथ-

१ भगवन्कौशिककृतार्थइदानीमसि,

ना.

त्य भवत्वेवंतावत् इत्यन्यतोगत्वा मरणान्निर्वर्तिन्यांतिइत्यादिपठति उच्चैः स्वकर्मवैचित्र्यविपाकविप्रभेर्विरूढमार्गाः परलो-
कभूमयः विहायजायामवशास्यभूरियंविहस्यतेसाकिलपारलोकिकैः १७ शैब्या आकर्ण्यससंभ्रमं पाशमुत्सृज्य हस्ती-
हस्तीमरणमहसवासन्नहिअआएपराधीणजीविदाएदासत्तणंपिमएविसुमरिदं अण्णस्सिंपिजन्मंतरेइमादोदासभावादो
णविमुक्काभविस्सं, ऊर्ध्वमवलोक्य दीर्घनिःश्वस्य भैअवंदेवमरिदुंपिणलभ्भदि भअवदोसआसादो ताहदस्मिमंदभाइ-
णी, इत्यात्मानंपातयित्वा सहसोत्थाय अश्रूणिप्रमृज्य किंतिअंदाणिअप्पदीआरदालुणेदसाविसंवादेपरिदेवीदवं, ता
कालोचिदंकिदुअदासिचणससुचिदाएसस्सूसा एदिअवरंआराधअंतीद्वदोववासणिअमेहिअत्ताणअंपरिसोसइस्संज
धाणइमसिमणुस्सलोएपुणोविसंभविस्समंदभाइणी, इतिचिंतारचयति राजा दृष्ट्वासकरुणं अयेआरब्धमनयाकालो
चितंस्मृतं साधुदेविसाधु नास्यामप्यवस्थायामतिक्रान्तमाभिजात्यंतदहमिदानींसुपसृत्यभर्तुराज्ञांप्रमाणीकरोमि तथा-
कृत्वा सवैकुण्ठ्यंसवैलक्ष्यंच देवीतिअर्धोक्तेसुखमावृणोति महाभागेअकृत्वामत्परिज्ञानमदत्वामृतकंबलं प्रवर्तनीयाः केना
पिनश्मशानोचिताः क्रियाः १७ तदुपनीयतामृतकंबलः इतिसबाष्पस्तंभंकरंप्रसारयति शैब्या भयंनाटयंती भैहसुहदूरदोचिष्ठ

१ हाधिक २ मरणमहोत्सवासक्तहृदययापराधीनजीवितयादासत्वमपिमयाविसृत्तं अन्यास्मिन्नपिजन्मांतरेस्माद्दासभावान्नविमुक्काभविष्यामि २ भग-
वन्देवमर्तुमपिनलभ्यतेभवतः सकाशात् तद्वतास्मिमंदभाग्या, ३ कियदिदानीमप्रतीकारदारुणदशाविसंवादेपरिदेवितव्यं तत्कालोचितंकृत्वादा-
सीत्वससुचितयाश्रुश्रूषयाह्निजवरमाराधयंतीव तोपवास नियमैरात्मानंशोषयिष्ये यथानैतस्मिन्मनुष्यलोकेअनरपिसंभविष्यामिमंदभाग्या,
४ भद्रसुखदूरतस्तिष्ठ

चं कौ-

२१

अहं देउवनइस्सं, राजा व्रीडां नाटयति शौ० रोहिताश्वस्य शरीरात्पटमाकृष्यार्पयन्तीहस्तं समालोक्य सविस्मयमात्मगतं कथं चक्रवर्तिलच्छणसणाहोविअअं पाणी इमस्स वा वारस्स उवणीदो, अपसृत्य शनैः प्रत्यंगमालोक्य समत्पमिज्ञानं कथं अज्जउत्तो ससंभ्रमं हा अज्जउत्तपरिताहि परिताहि, इत्यात्मानं पातयति राजा अपसृत्य देविनामांश्वपाकदास्य दूषितं स्पृष्टुमर्हसि तत्समाश्वसिहि २ शौव्या समाश्वस्य हदि २ किण्णेदं, राजा कर्मणां विपाकः तदलं परिदेवितैः उपनीयतामेतत् शौ० सवैकूव्यमर्पयति आकाशात्पुष्पवृष्टिः उभौ सविस्मयमालोकयतः राजा कथमाकाशात्पुष्पवृष्टिः नेपथ्ये अहोदानमहोशीलमहो धैर्यमहोक्षमा अहोसत्यमहोज्ञानं हरिश्चंद्रस्य धीमतः १८ शौव्या श्रुत्वा सस्त्राघं अणोकोदाणि एसो अज्जउत्तस्स गुणसलाहा एहि अअं मेसमास्सासेदि अहवा अलंगुणकथा एअज्जउत्तो जदिणाम इमं अवत्थं तरं अणुभोदिनि सबधा अआरणो धम्मो अरण्ण रुदिदं सबंधं आरणच्चिदं सबंधं विण्णाणं, ततः प्रविशति धर्मः महापतिव्रते महाराज हरिश्चंद्रकथमहमकारणो नाम तथाहि पश्य अन्येषां ये दुर्लभाः पार्थिवानां सत्यैर्दानैर्भूजितैः कर्मभिश्च तानेवाहं ब्रह्मलोक्यस्य पूतान् प्राप्तो दातुं शाश्वतानद्यलोकान् १९ तदलं विषादेन वत्सरोहिताश्वसमाश्वसिहि २ राजा दृष्ट्वा सहर्षं कथं भगवान् अहं ते उपनयिष्यामि, १ कथं चक्रवर्तिलक्षणसनाथोप्ययं पाणिरस्य व्यापारस्योपनीतः, २ कथं आर्यपुत्रः हा आर्यपुत्रपरित्रायस्व परित्रायस्व, ३ किमेतत्, ४ अन्यः कइदानीमेष आर्यपुत्रस्य गुणस्त्राघया हृदयं मे समाश्वसयति अथवा अलंगुणकथया आर्यपुत्रो यादिना मे तदवस्थान्तरमनुभवति इति सर्वथा अकारणो धर्मो रण्यरुदितं सर्वं अंधकारनर्तितं सर्वं विज्ञानम्,

धर्मः भगवन् प्रणमामि शैल्या भवंपणमामि रोहिताश्वः शनैः शनैरुन्मीलयति धर्मः समाश्वसिहिवत्सत्वं पित्राधर्मेण पालितः गतप्रत्यागतेः प्राणेश्विरं पालयितुं प्रजाः २० रोहिताश्वः सहस्रोत्थाय कथमंबा तत्केन पुनरिमं देशमानीतासि शैल्या जौदभनणोभाअधेएहिं, धर्मः वत्सायं ब्रह्मलोकातिथिः पितापुरतएव रोहिताश्वः तातपरिवायस्व इत्यात्मानं पातयति राजा उपसृत्य नमोऽश्वपाकदास्य दूषितं स्पृष्टुमर्हसि धर्मः राजन्मलमिदानीं क्षुण्णालापेः तथाहि क्रेतायोस्याब्राह्मणस्ते सदरोयश्चंडालोयत्रराज्यं च तत्ते राजन् गृह्यंत त्वतो ज्ञातुमेतद्विव्यं चक्षुः सांप्रतं ते ददामि २१ कः कोत्रपरिचारकाणां विमानं २ प्रविश्य पुरुषः आज्ञापयतु धर्मो भगवान् धर्मः इतो भव पुरुषः एषोऽस्मि धर्मः महाराज विमानमधिरुह्य दिव्येन चक्षुषा विलोक्यतां यथेदं सर्वमिति राजा यथादिशति भगवानिति दिव्यं विमानमारुह्य रुच्यं वैषमास्थाय ध्यानं नाटयन् धिक् प्रमादः २ विद्योपस्थानपरितोषितेन भगवता कोशिकेन सचिवेषु नोराज्यं प्रतिमुक्तं धर्मः राजन् भवत्सत्यजिज्ञासयेवासौ मुनिस्तथाकृतवान् नतुराज्यार्थिनयातदलं संप्रमेण विशुद्धमालोक्यतां तदिदं सर्वं राजा पुनर्ध्यानं नाटयित्वा सस्मितं देवि दिक्ष्यावर्धसे क्रेतासते प्रकृतिकारुणिको द्विजन्मा जायासस्वो ननु शिवो किल दंपतीतौ क्रेतामभापि खलु यो भगवान् स धर्मस्तेनाधुना मनसि शल्यमुपैति शांतिम् २२ धर्मः तेन त्यागिष्यतां एषि वीराज्ये वत्सो रोहिताश्वः राजा भगवन् यदादिशसि धर्मः आसनं २ छत्रं २ चामरं २ भृंगारः २ पुरुषः एतत्सिंहासनमुपनतं दीप्तमाणि क्यचित्रं छत्रं चैतत्परिणतशरच्चंद्रवि-

१ भगवन् प्रणमामि २ आत्मनो भागधेयैः,

चं को.
२२

वानुकारि एतेज्योत्स्नाप्रसरधवलेचामरेहैमदंडेभृंगारोभस्तदिदमभितः संभृतंसागरेभ्यः २३ धर्महरिश्चंद्रोरोहिताश्वस्या-
भिषेकंभाटयतः धर्मः ऊर्ध्वमवलोक्य दिष्ट्याविमानचारिणीभिर्देवताभिराभिनंदतेवत्सस्यरोहिताश्वस्याभिषेकमहोत्स-
वः तथाहि एतानद्योद्धतिकलशान्संभृतांस्तीर्थतोयैः सांद्रःस्निग्धःस्थगयतिदिशोदुंदुभीनांनिनादः नृत्यंत्येताः स्फुरयुवतयो
मुक्तमंदारवर्षाः स्वैःस्वैरंशैर्नरपतिममीलोकपालाभजन्ते २४ तत्कृतंकरणीयमिदानींब्रह्मलोकमभिप्रतिष्ठस्व राजा भगवन्
कुद्धेतर्जनतत्परेखलुगतान्दष्टाधरेकौशिकेनाथैतान् कविहायगच्छसिनयास्मानप्यनाथानिति प्रत्यग्रागतबाष्पदीनबद-
नैरुक्तोस्मियैस्तान् कथं त्यक्त्वा तंभरिष्युपैमिभवतालोकान्प्रदिष्टानहं २५ धर्मः राजन्स्वकर्मवैचित्र्योच्चावचस्वभावानां प्र-
जानां कृपुनरेतावंतिभागधेयानि राजा क्षणंक्षणार्थंसद्गताभिरेवलोकान्यजाभिर्विहरामितांस्तान् ममेववापुण्यलवेनता-
सांभवंतुलोकाभवताप्रदिष्टाः २६ धर्मः सविस्मयं अहो लोकोत्तरंचरितमस्यराजर्षेः राजन्नेनतेपुण्यदानसंभाविनेनाप-
रेणपुण्यसंभारेणप्रजानामात्मनश्चोपार्जिताः शाश्वतालोकाः तदुच्यतांकिंतेभूयः प्रियमुपकरोमि राजा भगवन्भतः परमपि
प्रियमस्ति तथाहि विद्यालाभात्सुनिरपिमथित्यक्तमिथ्याभ्यसूयोलब्धः प्राणानयमपिशिशुश्चप्रवर्तित्वमासः दृष्टः साक्षा-
त्त्वमपिभगवन्ब्रह्मसालोक्यमासंकिंवातत्स्याद्यदपरमतोयत्प्रियं प्रार्थयिष्ये २७ तथापीदमस्तु प्रमुदितं सृजनासमृद्धि-
स्याभवतुमहीविजयीचभूमिपालः कविभिरुपहितानिजप्रबंधेगुणकणिकाप्यसृगृह्यतांगुणज्ञैः २८ अपिच येनादि-
श्यप्रयोगंघनपुलकभृतानाटकस्यास्यहर्षाद्ब्रह्मालंकारहेम्नांप्रतिदिनमक्रशाराशयःसंप्रदत्ताः तस्यक्षत्रप्रसूतेर्भूमतुजग-

ना.
५

२२

9/9-53

